DRAGI ČITATELJI, DRAGI MOLITELJI KRUNICE

Pružamo vam u ruke prijevod knjige dr. Herberta Madingera ***Krunica snage***. Autor razmišlja o situaciji svijeta, o krizi civilizacije, o tjeskobama i nevoljama ljudi. Sve te muke suvremenog svijeta posljedice su udaljavanja ljudi od pravih izvora Istine i Života.

Kao što je sunce potrebno da bi život postojao na zemlji, da bi svako drvo, svaki cvijet i svaka travka mogli živjeti i razvijati se u svojoj ljepoti, tako je i čovjeku potreban Bog kao svjetlost, ljubav i istina, da bi zaista ostvario svoje biće na sliku i priliku Božju. Isus Krist nam je jedini učitelj jer je On Vječna Riječ, snagom Duha Svetoga utjelovljena u krilu Djevice da se za nas rodi kao čovjek. On je Put, Istina i Život (usp. Iv 14, 6). On je svjetlost (usp. Iv 12, 46).

Kada molimo krunicu, naše se misli usredotočuju na najsvetiji događaj cijele ljudske povijesti, a to je Isus Krist, pravi Bog i pravi čovjek.

Događaj utjelovljenja Sina Božjega prihvaćen je slobodom, vjerom i ljubavlju Nazaretske Djevice Marije. U ime ljudskog roda ona je bila poslušna volji Božjoj i izrekla je riječ poslušnosti: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj"(Lk 1, 38). Tada se Bog zaodjeo našom naravi u krilu Djevice da nam bude Spasitelj. To se dogodilo snagom Duha Svetoga. Duh Sveti je uveo dušu Bezgrešne Djevice Marije duboko u razumijevanje toga otajstva. Svesilni je pogledao na poniznost službenice svoje i učinio joj velike stvari (usp. Lk 1, 48-49).

Kad molimo krunicu, mi s Marijom razmatramo velika djela Božja: utjelovljenje i rođenje Isusovo; ulazimo u misterij žrtve ljubavi na križu za naše Otkupljenje; susrećemo se s Njim Uskrsnulim u njegovoj slavi u koju pratimo i njegovu Bezgrešnu Majku.

Tako se svojim mislima i osjećajima zajedno s Bezgrešnom krećemo u svjetlu Božje ljubavi i u nama se budi težnja za nebeskim dobrima. Onda s takvim raspoloženjem povjeravamo Božjem milosrđu Srcem Marijinim i svoje zemaljske brige i potrebe.

Dakako, krunicu treba moliti razmišljajući o poruci i sadržaju otajstava jer to je molitveno čitanje Evanđelja. Bilo da smo mladi ili stari, učeni ili neuki, zdravi ili bolesni, moleći krunicu, ponizno smo pred Bogom, a Bog daje milost poniznima.

Tom molitvom povjeravamo sebe, ljude oko nas, narod, Crkvu, svakog čovjeka Božjoj ljubavi da se događa obraćenje srdaca i da dođe Kraljevstvo Božje u ljudske duše i mir među ljudima.

Molitvom krunice mi se već unaprijed povjeravamo po Mariji milosrđu Božjem za onaj najodlučniji čas našega života, a to je naš odlazak s ovoga svijeta u život vječni. "Moli za nas grešnike sada i na času smrti naše. Amen!"

U Zagrebu uoči blagdana Svih Svetih, 31. listopada 1996.

+Franjo Kard. Kuharić
NADBISKUP ZAGREBAČKI

UVOD

Dragi prijatelju!

U mnogim se zemljama širi pustinja. Zemlja postaje stepa bez drveća, dobra je voda rijetkost, postojeća voda postaje onečišćena, ili je pak podzemnu vodu potrošila industrija, i voda tone u dubinu. Prijatelju, sve je to simbol za duhovni život našega vremena: jer ni duše danas ne nalaze potrebnu vodu! One žeđaju za Bogom, za vječnošću, za istinom, ali većini danas nedostaje voda života. Korijenje duše ne nalazi više Božju podzemnu vodu. Velika je suša došla u naše zemlje, pustoš duša, stepa, u kojoj ne mogu uspijevati ni ljubav ni vjera, ni nada ni radost. Prijatelju, gdje ćeš utažiti žeđu svoje duše?

Živu vodu života naći ćeš samo u Božjoj blizini! Moraš naći Božju blizinu, tamo možeš piti, dok se tvoja duša ne zasiti radosti i snage, svjetla i vjere! Većina trpi žeđu u svojoj duši: svuda su buka i žurba, nigdje više nema tišine, nitko te neće povesti izvoru života. Malo je znalaca koji poznaju Boga i koji te mogu voditi njemu. Prijatelju, kada ćeš pronaći živu Božju blizinu koja će zasititi tvoju dušu?

Ovo je čudo krunice: ona te vodi izvoru iz kojega struje duh i snaga, ljubav i nadahnuće. Ako moliš krunicu, Bog će ti govoriti, On je tu, On ti pokazuje put, On jača tvoju dušu i pomaže joj da procvjeta. Odakle to dolazi? Prijatelju, vjerujem u to da nam je sam Bog pokazao taj put krunice. "Svakodnevno molite krunicu", rekla je Marija u Fatimi. Jer Bog ljubi male, neznatne ljude, siromahe, slabe, čija je duša bolesna od mukotrpna života. Njima On krunicu daje kao izvor snage. Moli je svakodnevno. Tada će tvoja duša biti cvjetajuće drvo koje je posađeno pored vode.

To ti želi

Tvoj
Dr. Herbert Madinger

ŽIVLJENO EVANĐELJE

"Krunica me je oslobodila od moje nevjere"

Vrlo mnogo ljudi sumnja u Boga, jer ih nevjera drugih čini nesigurnima. No postoji put do duboke vjere: Marija je svijetu donijela Isusa, ona će ga i tebi donijeti ako je za to moliš: "Otkako molim krunicu, postala sam posve drugi čovjek. Prije sam sumnjala u Boga, u svemu i u pojedinostima. Zbog toga sam stalno patila. Sada me je krunica oslobodila od moje nevjere i odagnala sumnje koje su me mučile! Svake večeri prije spavanja molim krunicu. Njezine su mi tajne pri tom postajale uvijek sve jasnije. Sada se pouzdajem u Boga. I prema svojoj subraći postala sam strpljivija i puna razumijevanja. Krunica mi je velika pomoć." (Evelin)

"Željela sam svoj život osmisliti"

Smisao i puninu svojeg života iskusit ćeš tek ako budeš molio i pri tomu nalazio Boga: "Vjerska su me pisma ohrabrila da svoj život ispunim smislom. Tako sam prije otprilike pola godine započela dnevno moliti krunicu. U početku su mi pri molitvi misli lutale, ali ja se nisam dala obeshrabriti. S vremenom išlo je

već bolje. Osjećala sam kako iz te molitve izlazi snaga koja ostaje preko cijeloga dana i čini me sretnom. Kada poneki put nisam mogla izmoliti krunicu do kraja, jer su se u međuvremenu ispriječila djeca ili što drugo, tada sam molila dio po dio. Krunica mi je postala draga molitva. Uz njezinu pomoć sam smogla hrabrosti da se uključim u apostolski rad. To prije nikad nisam smatrala mogućim." (Maria)

"Sada uvijek imam nekoga s kim se mogu narazgovarati"

Danas je vrlo mnogo onih koji su usamljeni. Tko me razumije, pitaju se oni. Tko je pronašao Boga, može mu iznijeti svoje brige i pitanja i tamo će biti saslušan: "Prije možda četiri tjedna dobila sam krunicu. Tada sam je počela moliti zapravo iz znatiželje jer sam od pojedinih djevojčica u svojem razredu čula kako se iz krunice može crpsti snaga. Roditelji su me odgajali vjerski, ali od molitve nisam mnogo dobila. Kod krunice je, međutim, bilo posve drukčije. U toj sam molitvi mogla Bogu iznijeti sve svoje brige i pitanja. Sada imam uvijek nekoga s kim se mogu razgovarati. Zbog svih tih razloga osnovala sam molitvenu grupu. Svi su moji štićenici oduševljeni i sami uvijek pozivaju prijatelje na molitvu." (Andrea, 16 godina)

"Kad sam ponekad prejako pod stresom"

Stalna huškanja uništavaju duše. Tu je krunica čudesno pomoćno sredstvo koje uvijek iznova smiruje živčanu napetost: "Vašu krunicu uvijek nosim sa sobom u džepu od hlača. I kada sam često prejako pod stresom, uzimam je u ruke. Jer, iako je moje vrijeme zaista vrlo skučeno i strogo odmjereno, ipak uvijek nalazim vremena za molitvu. Tada se opet polako nervno opuštam i misli mi opet postaju jasne. Čak i za vrijeme vožnje automobilom usput molim. To mi mnogo pomaže. Danas si više ne mogu niti predstaviti kako bih mogao živjeti bez vjere. Uvijek nalazim vremena za molitvu otkako je Bog od mene učinio sredstvo svojega mira. To je postalo sadržaj mojeg života i moja dnevna molba Bogu." (ing Franz)

"Tek učim ispravno poznavati Boga"

Pod riječju "Bog" mnogi si ne mogu baš mnogo predočiti, jer ga još nikada nisu upoznali. Tek onaj koji moli otkriva koliko ljubavi, snage i ideja izviru iz Boga, kada tražimo njegovu blizinu: "Ne možete si predstaviti koliku ste mi radost darovali s krunicom koju ste mi dali. Zahvaljujem vam od svega srca. Prije sam uvijek mislila da je moljenje krunice puko ponavljanje određenih formula, ali sada sam naučila nešto posve drugo. Jer otkako dnevno molim krunicu za mlade, osjećam da pristupam bliže Bogu. Tek učim ispravno poznavati Boga. Počinjem otvarati oči, i držim ih otvorenima. Tek sada uočavam sve lijepo što nam je Bog dao. Kako sam često prije bila žalosna i koliko sam sada sretna! Već znam komu ću pokloniti krunicu." (Brigitte, 16 godina).

"Iskusio sam snagu molitve koja jača"

Mnogi danas pate od melankolije i potištenosti. Jer vrijeme bez Boga izgubilo je izvor radosti. Stoga takvi ljudi s olakšanjem dišu kada u molitvi pronađu Boga: “Prije nekoga vremena imao sam težak napadaj depresije. Bio sam očajan i kao uzet. Tada sam primio krunicu koju ste mi poslali. Počeo sam učiti moljenje krunice s pomoću priložene upute. Otada sam često iskusio snagu molitve koja jača. Hvala za to našem Gospodinu! Jednom tjedno čitam sa svojom suprugom vjerska pisma, koja ona pažljivo sluša. Nakon toga razgovaramo o tome. Molimo u tišini svatko sam za sebe. Nadam se da ćemo jednog dana naći put do zajedničke molitve." (Konrad)

“Jednostavno, treba s tim započeti”

Za moljenje krunice nisu potrebna nikakva opsežna objašnjenja, nego je jednostavno potrebno srce puno čežnje. Započni s tim! Tada ćeš iskusiti njezin blagoslov: “Kako je veličanstvena stvar vaša akcija za moljenje krunice! Našla sam prilaz toj molitvi, ponajprije u vašoj izjavi da s tim, jednostavno, treba započeti. Kako sam snažno u ovome vremenu tišine i zaokupljenosti bila potresena i nagrađena! Takvu sam radost osjećala s krunicom. Tajne krunice za mene su tajanstvena dragocjenost." (Gabriela)

“Preporučujem svim ljudima molitvu krunice”

Krunica ima čudesnu snagu jer ona ti stavlja pred oči čudesni život Isusov. Tko promatra taj život, postaje mu sličan i prima poput Njega blagoslov i snagu: “Otkako svakodnevno molim krunicu, postala sam posve drugi čovjek. Svakodnevno prinosim Bogu svoje nevolje. Svakodnevna molitva jača moju vjeru, draga Majka Božja pomaže mi u svim problemima. Prije nekoga vremena bila sam primjerice u velikoj stisci. Jedan pretpostavljeni, kojega su se svi plašili, nepravedno je na mene režao kao lav. Ali Bog mi je pomogao, pri svemu sam ostala mirna i opuštena. Tada je i on odjednom postao mirniji i napokon se potpuno smirio. Bilo je to nevjerojatno. Drugi su se tome silno čudili. Bog mi je pomogao. Mogu svim ljudima preporučiti molitvu krunice. Nikada nije prerano započeti s moljenjem krunice." (Marija)

“Na čudesan sam način uslišana”

Postoje li uslišanja molitava? Da, prijatelju! Jer Bog upravo želi ispuniti tvoje najdublje čežnje. No ne smiješ moliti s mnogo svojeglavosti, nego ponajprije moraš pitati za volju Božju. Ako tada nešto moliš u skladu s njegovom voljom, on će te uslišati: “Krunica i knjižica razmatranja uz nju imaju u našem novomu domu počasno mjesto kao i u mojemu srcu! Mogu reći, da mi je moljenje krunice postalo prava potreba. Ponekad sam bila upravo na čudesan način uslišana, kada sam u svoju molitvu uključila velike molbe za svoju djecu." (Johanna)

“Otada sam zaista sretan čovjek”

Vjera je povezana s nebom. Tko doista vjeruje, osjeća nebo: “Od svibnja 1980. posjedujem krunicu. Otada je molim svakoga dana. I postala sam mnogo mirniji i smireniji čovjek. Prije tri tjedna upitao me je jedan muškarac: ‘Reci mi, kako to postižeš, imaš kućanstvo, obitelj i poziv, a ipak djeluješ toliko smireno. Moja je supruga kod kuće s djetetom, a ipak je nervozna i razdražljiva!' Pomislila sam u sebi: to čini molitva! Rano ujutro nalazim vremena da u miru izmolim krunicu. Tada stavljam pred sebe sliku koju ste mi dali i molim. Nakon toga osjećam se doista posve sretan čovjek." (Johanna)

“Krunica uvijek u džepu od hlača”

Pri blagoslovu krunica Crkva moli i za one koji je u dobroj namjeri nose uza se. Nosi, prema tome, krunicu uvijek sa sobom! Tada vam molitva neće biti tako daleko: “Hvala vam lijepa za krunicu! Moj ju je muž uzeo sebi. Jednog dana udubljen u mislima na putu prema tramvajskoj stanici izvadio je krunicu iz džepa od hlača. To je primijetio jedan kolega s posla i začuđeno ga upitao nosi li je uvijek uza se... Moj ga je suprug odmah upitao želi li i on jednu, i odmah poslao narudžbu u Reindorf. Hvala za vašu pomoć!” (Christine)

“Neizrecivo je dobar osjećaj naći vremena za Boga”

Vjerojatno je jedna od najgorih napasti Nečastivog to što si ljudi ne uzmu više vremena za Boga: “Krunica, koju sam od vas dobila, pomogla mi je da načinim veliki korak naprijed. Svakoga dana ustajem pola sata ranije da bih izmolila krunicu i razmatrala. To je neizrecivo dobar osjećaj kada nalazimo vremena za Boga i kada smo jednostavno tu za njega. Tom jutarnjom molitvom u tišini, i osluškujući Krista, započinjem svoj dnevni rad s posve novom revnošću i hrabrošću. Osjećam se ponukana ispuniti sve dužnosti koje Bog od mene traži. Molim se za to da se još mnogi ljudi odluče tako započeti svoj dan." (Marianne)

SNAGA ODOZGO

Dragi Prijatelju!

Neizmjerna nada potiče me danas da ti pišem. Tu sam nadu primio na jednom hodočašću u Svetu zemlju: da i ti možeš primiti Božju snagu ako iz dana u dan imaš pred očima Kristov život! Jer slika Kristova već je bezbrojne grešnike obratila u svece. Moli svakodnevno krunicu i tada će i tebi Isusov život u duhu biti pred očima u mnogim slikama i mijenjat će te sve dok mu ne postaneš sličan kao pravi Kristov učenik i ne budeš živio u njegovoj snazi (Kol 1, 29): “Zato se i trudim i borim prema njegovoj djelotvornosti koja snažno očituje svoju silu u meni”.

Ako moliš krunicu, tada je to kao hodočašće na sveta mjesta: u Nazaret, gdje su se nebo i zemlja dodirivali; u Betlehem, gdje je Bog među nama ljudima

živio; u Jeruzalem i na Maslinsku goru, gdje se borio za naš život; na brdo Golgotu, gdje je svoj život dao za tebe; na mjesto Njegova uskrsnuća, gdje ti pokazuje tvoj budući život; i, napokon, u dvoranu posljednje večere, gdje je Duh Božji svojom snagom ispunio 120 učenika. Prijatelju, odluči se na najveću hrabrost svojeg života, da postaneš Kristov učenik! Dopusti da te promjene Isusov život i snaga koja iz Njega izlazi. Moli dnevno krunicu, bit ćeš tada sličan Isusu, pun snage i Duha, pun idealizma i uviđanja, pun smisla i blagoslova.

Potrebna ti je ta "sila odozgo" (Lk 24, 49) koja će ojačati tvoju dušu. Jer naše je doba puno razbojnika koji te pljačkaju, buka i huškanja, koji ti oduzimaju mir i snagu koncentracije, poplava ponuda i zavodničkih stvari zarobljavaju te, pritisak stalnih zahtjeva čini te rastresenim i iscrpljenim; mnogi skeptici, lažljivci i podrugljivci čine te nesigurnim, različitost u mišljenjima zbunjuje te; sva su ti obvezna mjerila o dobru i zlu oduzeta i svi su tvoji ideali bačeni u blato. Gdje su još smisao i cilj, čvrsti temelj i sigurno uporište? Gdje su one vrijednosti za koje se isplati živjeti i truditi se?

Prijatelju, potrebna ti je ona "sila Božja" (Rim 1, 16) koja izlazi iz molitve. Ti inače želiš biti dobar, ali ti nedostaje snage. Ti ne želiš zlo, ali ga ipak činiš. Tražiš istinu, ali ne dolaziš do osvjedočenja. Zašto dopuštaš da te obuzmu rasulo i kaos? Započni moliti i tada će ti Bog dati svojega Duha i svoju snagu.

Tu snagu srca postići ćeš samo kod Boga, samo u molitvi. Jer to je "snaga koju Bog daje"(1 Pt 4, 11). Dobit će je samo oni koji gledaju u Boga, traže ga i mole! To su "snage budućega svijeta" (Heb 6, 5), koje Bog daje onima koji prihvaćaju njegov Duh. Moli dnevno krunicu! Tada ćeš primiti "Božju snagu" (2 Kor 6, 7) i moći ćeš živjeti "u snazi Duha Svetoga" (Dj 1, 8). Jer iz Krista izlazi taj Božji Duh. Ako iz dana u dan susrećeš Krista u krunici, naučit ćeš se boriti i živjeti "u Njegovoj snazi".Cijela zemlja treba danas tu "snagu Duha" (Lk 4, 14), kao što pustinja treba vodu. Jer posljednjih 300 godina ljudi su se uvijek sve više udaljavali od ovog izvora Duha i duševne snage. Oni su svu svoju snagu polagali u strojeve i motore, u snagu tehnike i produkcije, u snagu znanosti i obrazovanja. Ljudi su svu sreću i sve blagostanje očekivali od vlastitih snaga, iz snage čovjeka i evolucije. Mislili su da se mogu odreći "snage onostranog (nadnaravnog) svijeta", jer čovjeku je bila dovoljna zemlja i jer su vjerovali da sreću mogu sami stvoriti. No danas doživljavamo signale kaosa, raspada i propasti. Jer svi suvremeni problemi danas postaju nerješivi, dokle god se ljudsko srce ne oslobodi *sebeljublja* i strasti za vlašću, kukavičluka i agresije. U svijetu neće biti pravednosti i sigurnosti toliko dugo dok ***čovjek ne-mjerilo*** u svojoj drskosti samog sebe stavlja za ***mjerilo***. "Čovjek bez Boga" postaje ubojica vlastite djece, rušitelj okoline i budućnosti, igračka privida i obmane. Samo ako se srce čovjekovo vrati Božjem poretku, moći će se zemlja oteti kaosu. Radi toga, prijatelju, ovoj su zemlji potrebni učenici Kristovi više nego korica kruha. Postani Njegov učenik! Tako ćeš postati blagoslov za mnoge. Prijatelju, odvaži se za ono najveće u svojem životu! Odvaži se da svakodnevno gledaš u Krista, idi s Njim Njegovim putem i Njegovom snagom pomozi ovoj zemlji. Moli svakog dana krunicu da bi Krista svakodnevno imao pred očima, da bi svakodnevno primao Njegov Duh i da bi te svakodnevno ispunjavala Njegova snaga. Tada ćeš jednom blagoslivati dan kada si započeo moliti krunicu. Ja molim za tebe!

Bože, istina je: ja sam kao lopta života,
bez usmjerenja i bez cilja, bez snage i bez temeljnog načela.
Želim te, a ipak te ne mogu podnijeti,
želio bih biti dobar, a ipak činim sve naopako.

Bože, nemoj ovoga puta proći pored mene,
nego me blagoslovi i uzmi me sa sobom!
Pomozi mi da započnem novi početak!
Daj mi snagu za molitvu i svakodnevnu molitvu.
Inače će moj život proteći kao pijesak kroz ruke.
Bože, daj mi svojeg Duha Svetog!
Da, Bože, započet ću.

PRIHVATITI BOŽJA NADAHNUĆA

Danas ti želim dati jedno obećanje i izreći jedno objavljenje:
Postoji jedan put na kojem se možeš neizmjerno obogatiti;
Imaš mogućnost da postaneš jak, čovjek bez straha;
Nije potrebno da i dalje hodiš kroz tamu,
Ne moraš više živjeti u ogorčenju i obeshrabrenosti,
Možeš, ako želiš, postići duševnu snagu i
svakog dana u nutrini postati novi: svjetliji, lakši, jasniji;
Prijatelju, postoji jedan izvor duševne snage!
Želiš li pokušati iz njega svakodnevno piti?

Ti veliš: "Već sam čuo mnoga obećanja, ne želim se još jednom razočarati... "Prijatelju, ne želim te prevariti. Da bi lakše stekao malo pouzdanja, ispričat ću ti kako ja to osobno činim da bih dnevno crpio snagu iz tog izvora: Ako je ikako moguće, izmolim svakog dana svoju krunicu. Onih dana kada mi to uspije, ne može gotovo ništa poći krivo; kada mi to pak ne uspije, taj mi je dan ugrožen, ne mogu ga opteretiti, nesiguran sam i rastrojen... I moji suradnici desetljećima su doživljavali to iskustvo: Dan bez izmoljene krunice tako lako pođe krivo... U čemu je tajna krunice? Prijatelju, poslušaj sada: Pri moljenju krunice tvoja se duša usmjerava "primanju", "slušanju", "tišini" i "šutnji". I stoga se ti pri moljenju krunice "otvaraš" za Boga i za njegove inspiracije. One su izvor duševne snage. Bog nam želi bez prekida nešto davati od svojega Duha, svoje snage, svoje ljubavi i svoga svjetla, kao što Sunce neprekidno šalje svoje zrake na Zemlju. Ove Božje inspiracije (latinski glagol *inspirare* znači *udahnuti*, *uliti*), katkad su "nadahnjujuće", oduševljavajuće, poneki puta kao dah i utjeha, mir i jasnoća, kadšto potiču i zahtijevaju, ali su uvijek pune dubine i duševne snage. Prijatelju, znaš li kada si primljiv za ta Božja nadahnuća? Pri moljenju krunice otvara se tvoja duša za ovaj Božji dašak koji te osvježava i jača, vodi i upravlja...

Zašto smo mi ljudi obično toliko neprimljivi za ovaj Božji dašak? Prijatelju, zato što smo većinom ispunjeni vlastitim željama, puni svojega *"ja"* i želja za posjedom, puni straha i svojeglavosti. Mi neprekidno "govorimo" i stoga jedva da možemo Boga stvarno "poslušati"; *Sebeljubivi* čovjek gluh je i slijep za

Božje inspiracije; *ovozemaljski* je čovjek odveć krut u svojoj samovolji, on ne dopušta da njime upravlja dašak Božjeg života. Nasuprot tomu, on većinom bježi od Božjeg *nagovora,* koji se želi obratiti njegovu srcu.

Dašak Božjeg života možeš primiti samo tada, kada se otvoriš za volju Božju. Ako, dakle, kažeš kao Marija: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj" (Lk 1, 38). No tebi se to možda kadšto čini gotovo nemogućim i neprovedivim. Ipak prihvati Božja nadahnuća! On te potiče da ispraviš nepravdu, koje si postao svjestan pri moljenju krunice, ali ti ne znaš kako to možeš ispraviti. Ipak budi pripravan i reci: *DA!* Upitaj Boga kao Marija: "Kako će to biti..." (Lk 1, 34). Bog će i tebi odgovoriti: "Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti" (Lk 1, 35). Samo jedno je odlučujuće: Da ne kažeš *NE* Božjim nadahnućima, nego ih slijedi isto tako kao i Marija: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj" (Lk 1, 38). Prijatelju, to je izvor svih duševnih energija, svakoga unutrašnjeg bogatstva i svake duhovne jasnoće: da ti prihvaćaš volju Božju. Moraš postati "sluga Božji" ili "službenica Gospodnja", "učenik Kristov", koji se prepušta vodstvu Duha Božjega i prihvaća Božje inspiracije. Nemoj vjerovati, da je to nemoguće! "Jer Bogu ništa nije nemoguće!" (Lk 1, 37). Tako je anđeo rekao Mariji, kada ni ona nije znala kako će se ostvariti Božje inspiracije.

Što se događa pri moljenju krunice? Nešto posve slično kao tada kada je Marija molila i Boga začela: "Isus, koga si Djevice po Duhu Svetom začela." Dok moliš ovu rečenicu, pomisli na Mariju, koja je tada kao i ti puna čežnje molila Gospodina. Njezina najdublja nutrina bila je potpuno otvorena za Gospodina. I stoga je Duh Božji mogao sići na Nju i snaga ju je Svevišnjega potpuno ispunila. Slično tako bit će i kod tebe, ako moliš krunicu: tada će tvoje srce konačno naći mir i gledat ćeš prema Bogu kao Marija. Na kraju ćeš "biti otvoren" za Boga i moći ćeš "primiti" ono što ti Bog želi dati. On će ti tada dati onaj dašak, koji stvara mir, donosi životnu snagu, i pruža jasnoću i pouzdanje. Ti ćeš: "...okusiti dobru riječ Božju i čudesa budućeg svijeta" (usp. Heb 6, 5) u sebi zapaziti. Oni su tako potpuno različiti nego u normalnom životu. Više ne ćeš osjećati strah i znat ćeš da si na sigurnom putu, i da je tvoj stan kod Boga. Našao si izvor duševne snage.

Bože, udijeli mi milost, da naučim moliti!
Ja sam pri tomu još uvijek tako rastrojen, tako malovjeran,
tako malo upućen na molitvu.
Bože, možeš li mi pomoći?

"Ljudsko dijete, izgovori sve svoje nevolje iz duše,
pusti da tvoje srce govori, jer *JA* te dobro razumijem.
I dođi k meni svaki dan,
jer hrana i piće uvijek pomažu samo za jedan dan."

Da, Gospodine, želim započeti svakodnevnu krunicu!

SNAGA DJELOVANJA ODOZGO

Nikada nije postojalo toliko mnogo energije i aktivnosti, nikada još čovjek u svojem pozivu nije postizao takve rezultate kao danas, nikada još nisu čovjeku bile na raspolaganju tolike konjske snage (KS), ipak je svijet danas postao ludnica. Nisu li sve energije našega vremena bile prije svega usmjerene prema zlu. Snage svijeta postale su toliko moćne da je pojedinac prema njima tako malen; mladi se odupiru razornim silama našega vremena, bore se protiv nepravdi među narodima, bore se protiv super rata i prisile prilagodbe, protiv straha i površnosti života, protiv hladnoće u srcima i usamljenosti pojedinaca. Ali tko se danas može oduprijeti snagama i strujanjima našega vremena. Što je to bolesno i lažno u snagama našega stoljeća?

Prijatelju, želim ti u kratkoj rečenici reći: snage našega vremena ne dolaze "*odozgo*!" To su snage bez korijena, površne snage, ***sebične*** snage, snage bez Boga. Nedostaje im put u dubinu, u dubinu uviđanja i usidravanja u Boga. I stoga su dobra djela dobronamjernih ljudi toliko obesnažena: njihove se nakane ne ostvaruju i njihova nastojanja za dobro kratka su daha. Zar i ti sam ne osjećaš bespomoćnost svojeg života? Trudiš se činiti dobro, ali toliko ti malo uspijeva; nastojiš uvidjeti, ali je ipak tvoj život vrludanje, konfuzan je i bez prave linije. Započinješ toliko mnogo toga, ali opet uskoro zastaješ; nemaš više snage uzdržati se od nedjela, koja svi čine. Tvoja energija više nije dovoljna da nadvladaš poteškoće, koje se danas suprotstavljaju čestitu životu.

Prijatelju, želim ti to još jasnije reći, iako bi se ti zbog toga mogao preplašiti: Iskorijenjene su snage našeg vremena kao ***rak*** koji buja: bez zakona, bez obzira, razarajući cjelinu. Rak nastaje tamo gdje stanice napuštaju svoj životni zakon i započinju bujati bez reda. Izgleda kao "rast", ali je zapravo "tumor", kao zloćudna oteklina koja razjeda tkiva i razara tijelo. Prijatelju, danas je nastupio treći stupanj opasnosti. Odupri se zahvatima ovih smrtonosnih snaga!

Pitaš: "Kako to mogu?" Prijatelju, upravo ti zbog toga govorim o krunici koja pruža neizmjernu nadu: omogućuje ti ***energiju odozgo.*** Pokušaj sam.

Ako dnevno moliš krunicu, za vrijeme molitve primit ćeš mnoga Božja nadahnuća i mnoga od njih kao poziv na djelo, poticaj na dobra djela, ili poziv da izostaviš nedjela: "Ne čini to i to..." Ako pak prihvatiš ove Božje impulse, zapazit ćeš da su posve druge vrste nego djela koja činiš dnevno po vlastitoj inicijativi. Ako ti Bog stavlja neki zadatak pred oči, tada ti on za to daje i potrebnu snagu! To će te uvijek dovoditi do čuđenja. Ono što ti Bog savjetuje da činiš, u početku ti se, doduše, čini nemogućim, teškim ili nepoćudnim, ali, ako to ipak učiniš, tada otkrivaš "***snagu odozgo***". Impulsi koji potječu od Boga doista se mogu ostvariti! Čini ti se, kao da ti je sam Bog otvorio jedna vrata i poravnao staze. Takva djela koja započinješ na Božji poticaj ne poznaju krivudavi put, vrludanje, nego su svojevrsno usmjerena cilju, postojana; ona se postupno čudesno uklapaju u veći plan, koji ćeš tek kasnije prepoznati. I tada se čudiš tomu kako je tvoj život postupno "usmjeravan" kao što se drvo razvija. Mnogo ti se toga poslije čini kao čudo: to je čudesna Božja snaga koju on poklanja onomu koji se prepušta vodstvu njegova Duha. Jer to je Duh snage i mudrosti.

Ova "***snaga odozgo***" stoga je posve drukčija od obične ljudske snage, jer dolazi od Boga, i pogađa te u dubini tvoje duše i pokreće. Ako ti govori sam Duh Božji, tada on dotiče samo korijenje tvojega bića. On govori samoj srži tvoga

srca. I stoga su tvoja djela duboka, postojana, posve drukčija od svake površnosti i sebičnoga ljudskog djelovanja. "***Snaga odozgo***" potječe od Boga i zadire u srž tvojega bića. I stoga tada osjećaš svojevrsnu radost, onaj mir srca i ono neobjašnjivo povjerenje ako slijediš poziv Božjeg Duha. Prijatelju, moli dnevno krunicu! Tada će ti se dogoditi slično kao Mariji u Nazaretu. Kad se ona predala Bogu kao "***službenica Gospodnja***", sišao je na nju Duh Božji i "***snaga Svevišnjega***". Ona ju je odmah ponukala da pođe svojoj rodici Elizabeti u pomoć, koja je također bila u blagoslovljenu stanju. Marija se pokorila ovomu unutrašnjem Božjem pozivu, iako joj je zacijelo bilo teško kratko vrijeme nakon vjenčanja ostaviti Josipa samog. Marija je ipak pošla. Stoga je to bio toliko blagoslovljen posjet, veselje za Elizabetu, i trenutak milosti za kasnijeg Ivana Krstitelja. Prijatelju, moli često ovu rečenicu krunice: "Koga si, Djevice, Elizabeti u pohode nosila." Tada će Bog i tebi pokazati svoju volju i poticati te da činiš djela prema njegovoj zamisli. Tako ćeš i ti iskusiti "***snagu odozgo***" i započeti put Kristova učenika.

Bože, čeznem za ovom snagom srca
i za vodstvom tvojeg Duha.
Ali plašim se slijediti tvoje staze.
Bože, ti si kao užareno željezo,
tko te može slijediti?

"Ljudsko dijete, načinit ću te vatrom,
jer za to sam ja došao, da bacim oganj na zemlju.
Ne plaši se vatre, ona će te očistiti."

Da, Bože, očisti me!
Poklanjaj mi svakodnevno svoju snagu odozgo,
kada molim krunicu.

KRISTOVA SLIKA PRED TVOJIM OČIMA PROMIJENIT ĆE TE

Religija će postojati uvijek i svuda; nitko je ne može istrgnuti iz ljudskih srdaca, ni u Rusiji, a ni u zemljama izobilja i bogatstva. Jer srce čovjekovo ima nezamislivu čežnju za ***smislom*** i trajnim ***vrijednostima***, ono žeđa za ***ispunjenjem*** i ***srećom***, ono se plaši ponora ***ništavila*** i ***uništenja***, ono traži čvrsti ***temelj*** i ***uporište*** života, više u svojoj ***nevolji*** za Spasiteljem, ono traži ***naplatu*** za ***dobro*** i ***zlo.*** Svaki čovjek započinje jednom razmišljati, jer mi smo stvoreni za vječno, beskonačno. Srce čovjekovo vezano je uz Boga i misli o njemu. Sve dok jednoga dana ne otkrije Boga, ne smjedne ga gledati i u tome ne otkrije sreću koja ga vodi do klicanja: "Bože, kako su velike tvoja krasota i moć!" Svi narodi i naraštaji imaju takve navjestitelje njegove neizmjerne veličine i prisutnosti. Je li i tvoje srce vezano uz Boga?

Ipak je pobožnost uvijek i svuda bila ugrožena, površna i bez korijena. Ljudi su "zaboravili" Boga, odbacili su riječ njegovih proroka, oglušuju se o njegove inspiracije, i potiskuju njegove impulse. Odakle u čovjeku ova suprotstavljenost između čežnje i sebeljublja. Odakle ovaj raskol između traganja za Bogom i bijega od Njega? Prijatelju, jer Božje veličanstvo dopušta samo jedan jedini čovjekov odgovor: potpuno predanje! Ljubav iz svega srca! No upravo to čovjek ne želi: on želi biti svoj vlastiti gospodar i ne želi predati samoga sebe. Čovjek, doduše, traži Boga, nalazi ga, ali na kraju manje ili više oklijeva. Jer svaka je neizmjerna ljubav potpuno predanje, gubitak samoga sebe, napuštanje svoje slobode, potpuno međusobno ujedinjenje. Tko uskraćuje puninu, taj ima samo polovičnog Boga, polovičnu ljubav, polovične zapovijedi i polovično ljudsko biće. Čovjek ostaje polovičan, podvojen, rastrgan, površan i okrenut vanjštini, s unutrašnjim raskolom. On ne daje sebe, nego samo nadomjestak sebe, umjesto propovijedi na gori dolazi "građanski moral", površna religija svih vremena.

Prijatelju, za što si se odlučio? Želiš li ostati polovičan čovjek? Živjeti između smisla i besmisla života? Biti stalno rastrzan između sebe-ljublja i predanja, između Boga i demona, između istine i lažljivosti? Prijatelju, oprosti mi na uporabi prave riječi: to je stalno kolebanje između neba i pakla. Jer gdje je Bog istisnut, nastupaju idoli, demoni samoobožavanje, besmisleni život, iluzije, svijet privida, ništavnost i perverzije, razuzdanost i usamljenost, dok na kraju mržnja prema svemu ne dovede do propasti... Za što si se odlučio?

Prijatelju, izbaci pakao iz sebe! Pakao besmisla i očaja, gorčine i mržnje, privida i varke, sebeljublja i usamljenosti... Sva bijeda srca potječe iz ovoga svijeta i ovoga suludog života bez Boga! Prekini s tim! Inače ćeš ugušiti sama sebe u ovoj poplavi tame i izgubljenosti; uz to, osim toga, ide i prevlast vladavine zla na cijeloj ovoj zemlji. Jer ondje gdje je uskraćen pristup Bogu, tamo nastupa Zli i započinje njegova grozna vladavina.

Ova je moja beskrajna nada i pouzdanje: da ti pri molitvi krunice duhovno stoje pred očima Kristova slika, njegov život i njegova smrt, njegov dolazak i njegov Duh, njegova riječ i njegova djela. Ta Kristova slika mijenja te i čini te njemu sličnim. Moli dnevno krunicu i neka ti slika Isusova bude pred očima!

Njegova će te slika prožeti,
Njegov će te uzor mijenjati i jačati,
Njegova će te djela privući k njemu,
Njegovi će te ideali oduševiti,
Njegova će te riječ prosvijetliti,
Njegova propovijed na gori postat će putokaz tvojeg života,
Njegov Duh vodit će te sve više i više,
Njegovo zračenje dat će ti snagu i Duh,
Njegov put vodit će te k Ocu,
Njegovi tragovi vode na vrhunac Božjeg brijega.

Pokušaj to! Tada će se Krist u tebi uobličiti, postat ćeš mu sličan, jer živiš kao on, misliš kao on i dopuštaš da te vodi Duh Božji kao što je i Njega vodio.

Tada će Krist živjeti u tebi i ti u njemu: bit ćeš kao mladica na trsu, jedno s njim, jedno s Bogom, istinski sljedbenik Kristov: Njegov učenik!

Ovo je zamišljeno u Božjem utjelovljenju: da se on nastani u tebi! Bog mora k tebi doći i kod tebe se nastaniti, da bi ti došao Bogu i zauvijek se nastanio kod njega. Ako slijediš Isusa, imaš ga pred očima i s njim postaješ jedno; tada se Krist u tebi rodio. Slično kao nekada u Betlehemu.

Prijatelju, moli dnevno krunicu. Moli ovu rečenicu: "Koga si, Djevice, u Betlehemu rodila." Ako ti je tada Isus pred očima, sjetit ćeš se ponekih njegovih riječi, i Duh Božji će ti reći: "Ono što si spoznao, to i čini!" Tako će te Kristova riječ i njegov primjer u najintimnijoj dubini preobraziti, dok ne budeš smio gledati Boga i ne počneš klicati; "Bože, kako su velike tvoja slava i moć!" I ti ćeš tada naviještati njegovu beskrajnu veličinu i prisutnost.

Bože, besmisleno je, kako svoje vrijeme uludo trošim!
Što ja činim, ne ostaje,
i za čim čeznem, ne ispunjava me.
Bože, kako bih mogao konačno razumnije živjeti?

"Ljudsko dijete, već odavno si to spoznao.
Napokon učini to, dok još imaš vremena!"

Da, Gospodine, imaš pravo:
Dnevna je krunica moj put k tebi.

BITI BOGU NA RASPOLAGANJU!

Svi se mi plašimo žrtava. I ja također. Svaki put kada se od nas traži smanjenje naših životnih radosti i odricanje od sreće, čini nam se da smo opljačkani i ugroženi. Ali žrtva je u stvarnosti nešto posve drugo: to je ona iglena ušica kroz koju smijemo proći u Božju radost; to su ona uska vrata koja vode u zemlju velikog zajedništva svih ljudi ispunjenih ljubavlju. Žrtva je put obraćenja. Samo žrtvom možeš izbjeći posebnu i osnovnu izopačenost svojeg života.

U čemu se sastoji osnovna naopakost našeg života? U tome što čovjek sama sebe smatra središtem! Svaki čovjek govori: *ja*, i pri tome misli da je on središte oko kojega se okreće cjelokupno naše mišljenje i djelovanje, nade i strahovi. Svaki pojedinac kaže: *ja*, i stoga je ova zemlja podijeljena na bezbroj "kneževina" u kojima je svaki pojedinac sam vlastiti gospodar i najviši. Svatko se bori za svoje carstvo protiv svih drugih "kneževa". Riječ "knez" znači biti u "prvome planu, prvi". U potpuno istome smislu govori i biblijska riječ o čovjekovoj oholosti: "Bit ćete kao Bog." Čovjek se osjeća kao najuzvišeniji i najvažniji i ne trpi nikog nad sobom. On svoje *ja* vidi toliko u prvome planu da Božji lik blijedi, a bližnji mu izgledaju kao sjenke. "Ja sam najuzvišeniji", to je platforma na kojoj živi sebični *ja-čovjek*. Ostali neka gledaju kako će proći kroz život...

Prijatelju, sve ti se ovo ne čini kao stranputica, nego prije kao nešto normalno i ispravno. A ipak je to osnovni uzrok sve one usamljenosti, tvrdoće srca, očajanja, nepravde i nasilja, koji ovu našu zemlju za toliko mnogo ljudi pretvaraju u pakao. Odakle može doći ljubav ako svatko vidi samo *s e b e*, a od drugih očekuje samo korist? Toliko dugo dok pojedinci govore: *ja*!, svuda se oko njih umnožava pakao usamljenosti i nepravde, hladnoće, nasilja, besmisla i ludila. Jer nitko ne može biti sam sebi posljednji *smisao* i posljednje ispunjenje.

Nije čovjek središte. Bog je središte cjelokupne stvarnosti! I stoga je srž svakog obraćenja u tomu da Boga stavimo u središte našeg života: On je *smisao* i *sadržaj* našega života, *cilj* i *putokaz*; *blago* koje obogaćuje naš život; veliko ***Ti*** kojemu pripada sva ljubav; mjerilo prema kojemu se moramo ravnati. Otac koji se brine o nam. "Na prvome mjestu Bog", to je jezgra propovijedi na gori: "Zato najprije tražite Kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a to će vam se nadodati."(Mt 6, 33)

To je jezgra svakog obraćenja: da mi postanemo ljudi koji će u Bogu vidjeti središte svojeg života i zato ga ljubiti svom snagom svojega srca: od *sebičnog* čovjeka postat će čovjek koji ljubi, od samoživog čovjeka postat će čovjek koji se dariva, od usamljenog *ja* postat će *mi* ; od oholice ("Ja sam najveći") nastat će čovjek ponizan koji je "spreman služiti", koji je ovdje "za druge" i želi živjeti "za Boga"; ***oholost*** (=biti krut) prestaje, jer čovjek postaje primljiv, prihvatljiv za Duh Božji: raspoloživ čovjek!

"Žrtva" je ono djelo puno zalaganja po kojemu postajemo slobodni za ***Ti*** i slobodni od ***ja*** , na raspolaganju ***Bogu*** i za nevolje brata. Ta žrtva u početku stvara bol, jer se plašimo da ćemo izgubiti svoje ***ja***. No potom nam žrtva donosi klicanje i radost duše: jer smo postali slobodni za ***ljubav***, za zajedništvo s Bogom i sa subratom. Žrtva uvijek ima dvije strane: najprije strah "da ćemo izgubiti život", da ćemo pretrpjeti gubitak i postati siromašniji; zatim doživljavamo snagu žrtve: snagu ljubavi, prisutnost ljubavi, sreću i potporu, prisutnost Boga i duševnu snagu.

Prijatelju, kako će ti poći za rukom da ostvariš ovo obraćenje od *ja* u *Ti*? Kada ćeš započeti s osnovnom žrtvom: da svoj život staviš Bogu na raspolaganje i kažeš mu: "Raspolaži mnome!" Prijatelju, to ti neće uspjeti pukim nakanama, ni naprezanjem volje, ni snagom vlastite volje. Ovo veliko i temeljno obraćenje Bogu uspjet će ti samo ako *On* dođe u tvoju blizinu, ako te njegova blizina privuče, ako njegovo blistavo lice svojim primamljivim zovom ne takne tvoje srce: "Dođi! Napusti svoje *ja* i slijedi *mene*!" Prijatelju, kada ćeš doživjeti ovu primamljivu Božju blizinu?

Ovo je razlog zašto vjerujem u snagu krunice: tu ti se Bog javlja u blizini, jer ga stalno zazivaš, slika ti je Kristova pred očima i gledaš Mariju, koja je prinijela veliku žrtvu svojeg života:
"Isus, koga si Djevice, u hramu prikazala." Majka se pri tomu svojevoljno odriče "sreće" svojeg djeteta i govori Bogu: "Neka se na njemu ostvari tvoja volja." Moleći krunicu, uvijek doživljavaš oboje: Božju blizinu i poziv da se oslobodiš svojeg sebeljublja! Tada se lakše odlučuješ na slijedeći korak: biti siromašan u vezi sa svojim *ja* i živjeti u "siromaštvu duha"; staviti svoj život na raspolaganje

Bogu i biti pripravan na žrtvu. Prijatelju, moli svakodnevno krunicu! Tada ćeš iskusiti Božju snagu i u sebi osjetiti snagu vječne ljubavi!

Bože moj, ti si Tvorac mojeg života:
Želim ti pripadati!
Ti si b l a g o i sadržaj mog života:
u tebe se želim pouzdati, ti ćeš se o meni brinuti!
Ti si G o s p o d i n i P r a v e d n i :
Raspolaži m n o m e i svim mojim!
Sve što j e s a m i i m a m neka pripada tebi!
Upotrijebi me! Uzmi sve , i uzmi potpuno!
Jer tada sam jedno s tobom.
Bože moj, osposobi me za žrtvu!
I pozovi me svakog dana na predanje i ljubav.
Da s e b e napustim i tebi se obratim,
Da se naučim odricati svojega *ja* i da služim braći!
Gospodine, oslobodi me od mene i učini me raspoloživim za druge!
Tada sam tvoj učenik, tvoj prijatelj, tvoj otkupljenik.

TRAŽITI BOGA KOJEGA SMO IZGUBILI

Čovjek je danas dobio gotovo sve: ima moć nad prirodom, znanje o prirodnim zakonima, bogatstvo blaga zemlje, zadovoljstvo velikih gradova, slobodu u oblikovanju života, svemirska prostranstva, raskoš ljepote svijeta. No sve je to bilo kao pakt s đavolom: "Sve ću ti ovo dati ako padneš ničice te mi se pokloniš." (Mt 4, 9) U svakom slučaju, čovjek je, doduše, zadobio svijet, ali je pri tome izgubio Boga: "Novi svijet" više ne govori o Bogu, više ne sluša Boga, ne poznaje više Boga, u školama je Bog kao stranac, u obiteljima više nema pravo glasa i udjela u odlukama, ekonomija može bez njega, zakoni se ne pozivaju na njega, u slobodnome vremenu on je smetnja, u životu ljudi on više nije vidljiv... Pa gdje je Bog ostao? Kako to da ga danas nitko ne treba? Je li Bog netragom iščeznuo iz svijeta?

Tragovi su jasno vidljivi. Otkako je čovjek izgubio Boga, izgubio je i sebe! On ide kroz svijet "kao izgubljen" i ne zna više: "Čemu sam ja ovdje? Što ja zapravo želim? Gdje je moj cilj? Čemu se još veselim?" Ovo je "izgubljen naraštaj": Ljudi su postali sami sebi stranci, žive "izvan sebe", u stalnom bunilu, i samo kada se zavaravaju, mogu izdržati ovaj život: žive u velikoj praznini usamljenosti, u tami bez smisla i sadržaja, bez prave domovine i bez odgovora na pitanje o patnji i smrti. "Što koristi čovjeku ako cijeli svijet dobije, a sam sebe izgubi ili se upropasti?" (Lk 9, 25)

Prijatelju, jesi li i ti izgubio Boga? Jesi li izgubio snagu svoje duše? Snagu strpljenja i opraštanja, snagu samosvladavanja, snagu u patnji i duševnom miru, snagu za istinu i uzvišeno? Možeš li se još izdići nad svakodnevicu ili tvoja duša već leži na zemlji, iscrpljena i opljačkana, ranjena i do smrti iznemogla? Prijatelju, ne mora biti tvoja vlastita krivica ako si izgubio Boga. I Marija je

izgubila Isusa u vrevi mnoštva hodočasnika, bez vlastite krivice, naprosto za to jer je ljudski vrtlog bio odveć velik, a zbrka je sve pomutila. No ne smiješ se pomiriti time da si Boga izgubio! Moraš ga tražiti, pitati za njega, dozivati ga kao i Marija, kada je izgubila Isusa. Tri ga je dana tražila. Prijatelju, tragaš li i ti za izgubljenim Bogom iz sve snage svojega srca?

Samo ako u tebi postoji čežnja, naći ćeš Boga. Čežnja je traganje. Snaga ljubavi pokazuje se u snazi čežnje. Trpiš li zbog gubitka Boga? Patiš li zbog toga što te u svijetu okružuju ruševine? Imaš li oči da zapaziš uništavanje religije, opustošenje istine, razaranje obitelji, okamenjena srca i prazne ljudske ljuske našega vremena? Možeš li još plakati i biti neutješan, jer nedostaje ti ono bitno: Bog, istina, smisao i prisutnost Božja? Samo onaj koji može patiti zbog gubitka ljubljene osobe, taj ljubi iz svega srca; samo onaj tko je neutješan zbog izgubljenog Boga, doista čezne za njim. Tješiš li se lažnim utjehama? Ili tvoja duša danju i noću luta gradom tražeći izgubljeni predmet svoje ljubavi? Boga, kojemu pripada cijelo tvoje srce?

Samo ljudi čežnje mogu spasiti naše doba. Budući da ljube iz svega srca, mogu naći Boga svom svojom dušom. Samo ako tražiš, jer si sve izgubio, sve ćeš i naći: Boga, blago, ljubav, vječno. Traži Boga! I ne prekidaj traganje! Izazivaj Boga!

Ili više nemaš suza? Niti čežnju? Ni bol zbog izgubljene domovine kod Boga? Zar te više ne boli što si izgubio Boga? Zar više ne možeš vikati iz dubine duše: "Bože, pomozi mi?" Prijatelju, je li tvoja čežnja pokopana? Zar si postao ravnodušan? To bi bilo najgore, gore od ubojstva i izdaje, gore od nevjere i lažljivosti. Je li strast uništila tvoju čežnju? Pohlepa za novcem, posjedom, sebeljublje i strast za vladanjem, strast za ljudskim odobravanjem, za blagostanjem i sigurnošću?

Prijatelju, znam samo za jedan jedini prohodan, uporabljiv put: Svakodnevno moli! Uzmi krunicu u ruke i moli usnama toliko dugo dok i srce ne započne moliti, dok se duša ne oslobodi ruševina i čežnja ne pronađe prostor: "Bože, spasi me! Izbavi me iz ponora! Oslobodi me zemlje! Pokaži mi sebe! Izvedi me sa stranputice! Vrati me! Daj mi snagu! Oprosti mi i daj mi novi početak..."

Ako tražiš Boga, Bog će naći tebe. Jer on te je uvijek tražio; on te bez prekida zove, ali ti nikada nisi čuo taj unutrašnji glas u prevelikoj buci svojeg života; on ti je uvijek pokazivao unutrašnje svjetlo, ali ti si išao za lažnim svjetlima i previđao si ga. Bog je veći od tvojega srca; njegova čežnja za tobom veća je od tvoje čežnje za njim. Ako moliš krunicu, postupno ćeš čuti njegov glas, njegovo će te svjetlo prosvijetliti, njegov zov doprijeti do tebe: Napokon ga čuješ! Napokon se susrećete: Ti i Bog, pastir i izgubljena ovca, tvoja čežnja i izgubljeni Bog. Kakva radost! Gospodine, koliko Ti zahvaljujem.

Gospodine, znam, potrebna mi je ova dugotrajna
molitva i tišina, da te pronađem.
Jer moja je duša duboko potresena
i pruža još samo slabe znakove života.
Bože, daj mi snagu za svakodnevnu molitvu!

Dopusti mi kao Mariji poći tražiti Te
dok Te ne pronađem;

“Isus, koga si Djevice, u hramu našla.”

KRUNICA SNAGE

Nad našim vremenom leže svojevrsna rezignacija i duševni zamor. Širi se zbunjenost i postavlja se pitanje kuda vodi put u budućnost. Razočaranja se gomilaju; toliko često su se veliki programi pokazali kao iluzije i stranputice: vjera u napredak i vjera u znanost... Skupljaju se tamni oblaci na obzoru, raste zabuna: jedni govore o “obnovi”, “reformi” i o “jedinstvu svih ljudi na zemlji”, drugi se plaše velikih razračunavanja, duhovnog potresa, sloma svih dosadašnjih putova. Danas nedostaju snaga nade, jasnoća puta i duševni kapital, koji je prijeko potreban za “obnovu zemlje”; ljudima nedostaje snaga savjesti i pravde, snaga darivanja i odricanja, snaga milosrđa i opraštanja, snaga vjere, nade i ljubavi... Egoizam je prevelik, srca odveć kruta i zbog toga propadaju svi dobro zamišljeni planovi obnove u Crkvi i u svjetskoj politici.

Prijatelju, kuda vodi dobro trasirani put u budućnost? Aurelio Peccei, šef Rimskog kluba, govori već godinama posve nedvosmisleno: “Svi ovi problemi mogu se riješiti, čovječanstvo, u svakom slučaju, sve do sada nije bilo u stanju smoći potrebne moralne i intelektualne snage za to”. To je pošten odgovor. Svi se problemi na zemlji mogu riješiti ako uporabimo potreban duševni kapital: snagu srca, snagu savjesti, snagu ljubavi i odgovornosti! No u svijetu i u kršćanstvu nedostaje baš ono jedino: duševna snaga! Samo o tomu se radi. Ako se ljudska srca obrate i ljudi opet nađu snagu za istinu, ljubav i duševnu snagu, tada su svi problemi rješivi. Rješenje svih nevolja ovisi prije svega o snazi srca! I tek u drugotno o strukturama i programima, prijedlozima i sveučilištima... Sve su obnove nemoćne, ako čovjek ne uloži svoje srce!

Ali postoji samo jedan jedini put do duševno-moralne snage: Snagu duše možeš primiti samo od onoga koji je stvorio dušu! Samo Tvorac života može ti dati onaj životni dah koji jača tvoju nutrinu. Prijatelju, moraš postati čovjek molitve koji se obraća Bogu, njemu se otvara i u molitvi prima njegov Duh! Tada ćeš primiti životni dah, životnu snagu duše, snagu nade, jasnoću puta i strpljivost ljubavi. Traži Boga pa ćeš ga naći!. Krunica je siguran put do duševne snage. To je Bog rekao u Fatimi: “Molite krunicu!” Jer kako ćeš inače u ovome bolesno-nervoznom i svijetu slabih živaca postati molitelj? Imaš li trajnu dnevnu ispunjenost molitvom? U krunici imaš svakodnevno pred očima Isusov život i time mu postaješ sličan: “Isus, koga si, Djevice, u Betlehemu rodila.” Za vrijeme dok moliš krunicu primit ćeš Božji dah, kao što je Marija primila Boga: “Isus, koga si, Djevice, po Duhu Svetom začela." Ako dnevno moliš krunicu, Bog će ti uvijek ponovno davati nove poticaje i nadahnuće da činiš dobro, tako kao Marija: “Isus, koga si, Djevice, Elizabeti u pohode nosila." Samo molitelji postaju ponizni, ljudi pripravni služiti, koji su Bogu na raspolaganju kao Marija: ”Isus,

koga si, Djevice, u hramu prikazala." Krunica je tvoje dnevno traganje za Bogom dok ga ne nađeš, kao što je Marija našla Isusa: “Isus, koga si, Djevice, u hramu našla." Prijatelju, kako ćeš postati učenik Kristov bez svakodnevne molitve? Kako ćeš postići snagu vjere? Marija je Majka Božja: Ona će i za tebe izmoliti vjeru u Bogo-čovjeka: “Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grešnike!”

Prijatelju, jesi li dovoljno ponizan da moliš ovu jednostavnu molitvu srca? Imaš li osvjedočenje “djece”? “Ako ne budete kao djeca..." Dnevnu krunicu molit ćeš samo onda, ako tvoje srce gladuje za Bogom i postaje ponizno iskustvom tvoje duševne slabosti... Prijatelju, odluči se! Započni!

Ako se odvažiš na to, tada ćeš svakodnevno osjećati Božji dah i nećeš više napuštati krunicu. Jer tada ćeš uvidjeti svoj put, osjećat ćeš snagu u sebi, jer ti Bog govori: “Učini to!" ili “Napusti ono!" Taj ti zadatak daje pouzdanje, snagu odozgo, rastjerati će svaku rezignaciju.

Božja blizina u krunici izvore tvoje duše čini dubljima i ponovno ih puni vodama milosti: U tebi postaje svjetlije, strah se od neuspjeha gubi, umor duše iščezava. Ali iz dana u dan moraš piti iz toga vrela života! Svakoga dana ponovno, s najvećom vjernošću, moraš primati utjehu od Boga i tada ćeš moći utješiti druge. U molitvi ćeš primati i stoga ćeš moći tada dati: oproštenje, popuštanje, nadu i mir, tvoja će duša primiti snagu, jasnoću i ljubav; dah Božji postat će dah tvojeg života i Isus će postati tvoj životni program. Tada više nećeš trčati za beznačajnim prorocima i praznim obećanjima, nego uzdići glavu, jer Bog je došao u tvoj život. Bog je postao tvoja jasnoća i tvoj put, tvoja životna snaga i pouzdanje.

Bože, ti znaš, kako kod mene stoje stvari:
Svi ovi strahovi i depresije, obeshrabrenost,
stalan pritisak, kojemu nisam dorastao...
Bože, daj mi snagu srca, snagu duše!

“Ja je dajem onome, koji me moli,
Ja je besplatno poklanjam onome, koji me traži.
Traži me, tada ćeš me naći,
podigni ruke svoje u molitvi, i tada ćeš primiti!”

Da, Bože, znam, da sam osobno
kriv za svoju duševnu slabost:
obratio sam se stvarima umjesto Tebi!
Odsada ću moliti! Tada ćeš me darivati.
Bože, udijeli mi dah života i životnu snagu!

BORBA PROTIV SILA TAME

Već 200 godina bjesni otvorena borba protiv Boga. Iako su se naša zaslijepljena srca na to navikla, to je strašna neobičnost: otvorena pobuna stvora protiv svojega Stvoritelja. Na Istoku je komunizam objavio rat Bogu i kao jezgru

svojega programa odredio iskorjenjenje religije (napomena uz hrvatsko izdanje: ovdje pisac misli na službeni stav propalih komunističkih režima u Istočnoeuropskim zemljama prema religiji kao "opiumu naroda" koju treba iskorijeniti); na Zapadu je radikalni humanizam proglasio čovjeka za božanskim bićem i riječ "Bog" degradirao u puki simbol božanskog u čovjeku. Otada nad zemljom leži duboka tama slično kao u trenucima prije Isusove smrti. Jer Bog je jedino svjetlo koje čovjeku daje smisao i vrijednost, zločinca poziva pred sud, uzdiže poniženog, postavlja mjerilo za razlikovanje dobra i zla i omogućuje jedino valjanu istinu. "Bog je svjetlo i nikakve tame nema u njemu" (1 Iv 1, 5). Koliko duboka postaje tama kad Boga istiskujemo iz svijeta, zazivamo "Božju smrt" i poljupcem izdajemo Krista! Kada su Isusa uhvatili započela je velika tama: "Ali ovo je vaš čas i vlast tame" (Lk 22, 53).

Ovu moć tame doživljavaju danas mnogi. Prije ili kasnije nad svakim se pojavljuje "noć" puna straha i žalosti; jer ne vidi više nikakav put, ne može izbjeći potonuće u dubinu, izgubio je uporište, ne osjeća više nikakvu duševnu snagu, počinje sumnjati u sve; sve su nade tada izumrle, srce se ukočilo od hladnoće i usamljenosti. Zatornik života stoji pred čovjekom, "anđeo Bezdana"; čovjekov "protivnik" trijumfira. Pod prividom dobra zaveo je srca na bezbožnost, ali sada se njegova lažna obećanja pokazuju kao varljive slike i kraj svega "napretka bez Boga" gori je od početka. To je "ubojica ljudi"! "Otac laži". Tko se njemu prepušta, odabrao je tamu.

No ne doživljavaju samo ljudi ovoga svijeta tu "noć" punu groze i mraka; i pravednik doživljava sličnu Božju napuštenost. To su časovi Maslinskoga vrta, koji su kao veliki početak *Božje napuštenosti* Krista na križu: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio!" U takvim časovima Maslinskog vrta sve se u tebi buni protiv križa: "Abba! Oče! Sve je tebi moguće. Otkloni ovaj kalež od mene!" (Mk 14, 36) Odakle dolazi ova strahovita Božja-tama pravednika? Prijatelju, "anđeo tame" stoji između tebe i Boga i zamračuje svako svjetlo; "anđeo Bezdana" (Otk 9, 11), zatamnjuje tvoju dušu. Postoje te snage duhovne pomrčine. One su "Sotonini poslanici" (2 Kor 12, 7). Doživljavaš ih kako bi shvatio da je cijeli ljudski život borba između svjetla i tame; povijest čovječanstva borba je između dobra i zla: to je borba na život i smrt između istine i laži, između neba i pakla. Život nam nije dan za uživanje, nego za odluku! Uključi se u tu borbu! Nemoj plivati s masom! Ne idi putem najmanjeg otpora! Nemoj izabrati ono što je udobnije! Ne sklapaj nikakve kompromise sa zlim, nego se bori za Boga!

Kako ćeš opstati u ovoj borbi sa silama tame? U onoj noći na Maslinskoj gori Isus je triput pozvao svoje prijatelje: "Zašto spavate? Ustanite i molite da ne padnete u napast!" (Lk 22, 46). Tko spava u tome trenutku napasti, past će u ruke napasnika. "Još spavate i počivate!" (Mt 26, 45) Upravo u to vrijeme pomrčine potrebni su ti molitva, radikalno iskustvo Boga, jasnoća njegove blizine i uska povezanost s njim. Jer on je svjetlo i izvor. On se objavljuje onima koji ga traže i ljube. Bori se za svjetlo!

Krunica je ona čudesna molitva, koju možeš moliti upravo u satima "noći", duševne nevolje i tjeskobe. U krunici se pred tvojim očima odigrava Kristova borba: "Isus, koji se za nas krvlju znojio". Ove te slike iz Isusovog života jačaju. I dok tvoje usne mole, tvoje bespomoćno srce opet će ojačati:

“Tada mu se ukaza anđeo s neba i poče ga hrabriti“ (Lk 22, 43). Potrebna ti je ova dugotrajna molitva krunice, jer “noć” ne prolazi brzo, i borba se ne dobiva lako. Krunica je snažno oružje u tvojoj borbi protiv tame: Isusova borba u noći na Maslinskoj gori i tebi postaje snaga i svjetlo u tvojoj vlastitoj borbi.

U vlastitoj tami počinješ shvaćati zašto je krunica toliko snažno povezana s Marijom: U ovoj nemilosrdnoj borbi potrebna ti je Majka milosrđa! Ona je najdublji znak za Božje smilovanje tebi i tada kada si ti sam kriv za svoju tamu. Jer majka povezuje rane svojem djetetu i tada kada je samo krivo za svoje ranjavanje. Upravo u smrtnim nevoljama duševne “noći” zazivaš s dubokim pouzdanjem: “Majko Božja, moli za nas grešnike sada i na času smrti naše!"

Bože, istina je: ja još uvijek spavam i počivam.
I stoga me tako često napada duboka tama!
Bože, probudi moju dušu i
načini me čovjekom molitve!

“Dijete, kada dođe noć,
svijetlo moraš tražiti više nego inače.
Inače će te progutati tama!”

RANE U BORBI

Život je borba između dobra i zla, između savjesti i požude, između smisla i tjelesnosti; to je borba za istinu i poziv, za Boga i vječno, pri tome moraš svladati svoje sebeljublje i strah. Prijatelju, je si li prihvatio borbu? Je si li je svjestan? Jesi li izrekao svoje DA za ovu borbu i njezine rane?

Mladi naraštaj uvjeravaju da borba više ne postoji. Riječ “borba” za mnoge je kao crvena boja za bika; više se ne žele boriti i pozivaju se na “vječni mir”; odriču se borbe i uvode “ljubav” umjesto borbe. Oni govore: “Zlo ne postoji”! i stoga prema njihovu mišljenju više ne postoji nikakav razlog za borbu. Pred očima im je blistava iluzija: nezadrživi i bezuvjetni “progres” čovječanstva za uvijek bolje, uzvišenije, za sve veću sreću, bez borbe i za puni mir, bez napada i uza sva prava, za zahtjeve i radosti... Prijatelju, kako je to strašna utvara za mlade ljude! Oni više nisu pripremljeni da se bore za slobodu duše, za rane i odricanja. Oni samo žele da im je ugodno, toplo i da su siti; tko im obeća blagostanje i sigurnost, toga slijepo slijede. Žele sve posjedovati, jer im je sve obećano.

No onaj tko se više ne želi boriti za dobro, podleći će zlu; tko se plaši rana, nikada neće pobijediti; tko se sa strahom odvraća od svake žrtve, taj dopušta da mu sotona propisuje djelovanje. On te zastrašuje i pokazuje ti prijeteću muku borbe, boli i udarce, povrede i opasnosti; zavodnik te privlači obećanjem da će ti spasiti život i tvoju kožu odnijeti na sigurno. No: "Jer tko hoće spasiti život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj radi mene, spasit će ga" (Lk 9, 24). Izgubit će svoje poštenje i surađivati u prevari, izgubit će svoju ljubav i postati egoist;

izgubit će svoju vjeru i postati skeptik. Smrtni strah stvara robove. Tko iz straha za vlastitu kožu prepušta drugima da diktiraju njegovo djelovanje, taj će se konačno odreći uzvišenijih ciljeva. Tada ćeš pripadati ljudima koji "cijeli život bijahu podvrgnuti ropstvu strahom od smrti" (Heb 2, 15). Prijatelju, tvrda je to riječ, ali riječ koja oslobađa; samo ako ti je život duše vrjedniji od svega zemaljskog, bit ćeš slobodan čovjek. Samo ako si pripravan radije izgubiti zemaljski život nego se odreći života duše, bit ćeš pobjednik u borbi.

Kršćani Istoka danas tu borbu vide jasnije nego siti Zapad. Oni su progonjena Crkva. Samo onaj tko je spreman pretrpjeti štetu, biti povlačen po preslušavanjima ili ići u zatvor, može tamo živjeti svoju vjeru. Istok je danas posvećeno mjesto priznavatelja i mučenika, koji ostaju vjerni do smrti. Oni su svjedoci istine za Zapad. Oni su kao Isus bičevani i udareni, ugroženi i ranjavani. No njihova je vjera snažnija od prijetnje. Oni su danas pravi misionari, koji služe kao uzor onima koji su postali mlaki. Ovi kršćani-priznavatelji sa Istoka dovikuju svojoj braći sa Zapada: "Ne sudjelujte u lažima! Ne dajte se zavarati obećanjima zlatnog teleta, odupirite se bludu i nepravdi! Ne služite idolima novca i žurbe! Prijatelju, to je težak put za tijelo, no jedini mogući put za dušu. Srce će ti, doduše, krvariti, ako pokušaš da se otrgneš od materijalističkoga životnog stila, ali nemoj se plašiti rana! Jer Bog danas kršćanstvu ispituje srca i bubrege.

"Moderni kršćani" ne žele se više boriti i hrvati za istinu, ne žele više riskirati rane i patnje. Jer oni su danas postali bogati u blagostanju i to sada žele uživati. Oni su danas izmislili teoriju, koja se zove "prilagođavanje": prilagođuju se na blud i idole, prilagođuju se na ateizam, skepticizam, prilagođuju se "modernim spasiteljima" i njihovim sistemima. Njima Isus danas upućuje riječi: "Ti tvrdiš: 'Bogat sam, nagomilao sam bogatstvo; ništa mi ne treba', a ne znaš da si upravo ti nesretan, i bijedan, i siromašan, i slijep, i go" (Otk 3, 17)... "kažu da si živ, a mrtav si. Budi uvijek budan i ojačaj ostatke koji već leže u smrti" (Otk 3, 1-2)!

Propovijed na gori mjerilo je za kršćane svih vremena. To je život za odvažne, koji se ne plaše Kristova križa: "Blago ožalošćenima!" "Njih neće blaga svijeta zarobiti", "Blago siromasima pred Bogom" - oni će radije nepravdu podnijeti negoli je učiniti: " Blago onima koji ne čine nasilje"! - Oni prihvaćaju borbu protiv slijepih požuda: "Blago čistima srcem!" - Oni ne traže, nego darivaju: "Blago milosrdnima!" - Oni stvaraju mir snagom svoje strpljivosti: "Blago mirotvorcima"! - Svaki koji želi slijediti Isusa podnosit će kao i on progonstvo i bičevanje, rane i boli: "Blago progonjenima zbog pravednosti."

Znaš li sada zašto je dnevna krunica toliko važna? Ona ti stavlja pred oči Kristovu borbu protiv sila tame. Moli dnevno krunicu! "Isus, koji je za nas bičevan bio." Tada će Bog i tebi dati snagu za borbu. Jer on nije došao, donnijeti mir za site i kukavice, nego mač hrabrosti i odvažnosti.

Bože, ne mogu se boriti!
Zlo mi je kada vidim krv,
i počinjem drhtati kada osjetim bolove.
Bože, bori se ti za mene i umjesto mene!

"Ljudsko dijete, znam tebe i tvoja djela,

imaš samo malo snage, ali veliku čežnju.
Nemoj se plašiti!
Jer ja sam pred tobom otvorio vrata
Koja više nitko ne može zatvoriti.
Tko pobijedi, tome ću ja dati hranu
s drveta života koje se nalazi u Božjem raju!"

USAMLJENI PUT UČENIKA

Jesi li već jednom promatrao Kristovo lice koje je vidljivo na njegovu grobnome platnu? Ono takozvano "Torinsko platno" potječe iz Kristova vremena i pokazuje lik raspetog, bičevanog, trnovom krunom okrunjenog čovjeka. No najdublji dojam ostavlja neizreciva plemenitost lica toga čovjeka. To nije lice osuđenog zločinca, puno očaja i okrutnosti, nego lice jedinstvena čovjeka: produhovljeno, puno mira i uzvišena veličanstva. Ni trnova kruna izrugivanja nije mogla izobličiti to lice: "Isus, koji je za nas trnjem okrunjen bio."

Prijatelju, hoćeš li slijediti Isusa kao učenik? tada budi pripravan kao i on ići usamljenim putem. U tijeku tvojeg nasljedovanja Isusa i tvoje će lice dobiti izraz plemenitosti i mira, ali i ti ćeš s vremenom nositi trnovu krunu poruge. Jer Isusova sudbina nije bila nikakva slučajnost; ona se neizbježno ponavlja kod svih učenika. Isusov je put bio usamljen, jer je samo malo učenika uspio pridobiti; vrlo ih je malo pošlo s njim; i danas ih vrlo malo želi ići njegovim putem propovijedi na gori. "Kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u život i malo ih je koji ga nalaze"! (Mt 7, 14), jer on iziskuje samosvladavanje. Kome je tijelo važnije od njegove duše, taj radije ide "širokim putem", kojim ide većina ljudi. Tu se nadaju naći sreću ovoga svijeta: blagostanje i sigurnost, tjelesne radosti i slobodu. Taj put ugađa tijelu, ali uništava duh i dušu čovjekovu. Hoćeš li se odvažiti na tijesan put kojim malo njih ide?

No taj Kristov put nije samo slabo prohodan nego i opasan. Jer tko ide putem istine, iskusit će suprotstavljanje, kao i Isus. "Gle! Ovaj je određen za propast i uskrsnuće mnogih u Izraelu, za znak kojemu će se protiviti" (Lk 2, 34). Jer ljudi se opiru zahtjevnoj istini. Ona je naporna, traži unutrašnju poslušnost, obraćenje i pokoravanje srca. A upravo to čovjek ne želi. Stoga se i opire svjetlu i istini; i protiv čovjeka, koji tu istinu izražava. Tko slijedi Isusa na njegovu putu propovijedi na gori neizbježno će podnositi sudbinu svih proroka (prorok = navjestitelj Božje istine): porugu, vrijeđanje i progone. No ti su progoni zapravo odličje: "Blago vama kad vas budu grdili i progonili i kad vam zbog mene budu lažno pripisivali svaku vrstu opačine!" (Mt 5, 11) Jer to je znak da se u tvojem životu pokazuje Božja istina! Usuđuješ li se poći putem istine čak i ako ti zbog toga protuslove?

Upravo u naše doba iskusit ćeš to ako se priznaš Kristovim učenikom. Jer mi živimo u doba kada se sve "nivelira" uzvišeno poravnava i kada se ruši svaki autoritet. U osnovi uzeto to je prastara čovjekova mržnja prema Bogu, jer čovjek ne želi nikoga nad sobom: "Bit ćete kao Bog." To je "mržnja svijeta" protiv Boga i svega što je Božje. Isus često govori o toj mržnji, koju će i njegovi učenici

osjetiti: “Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije nego vas” (Iv 15, 17; 17,1 4; Iv 3, 13).

Prijatelju, ako želiš ići usamljenim Kristovim putem, potrebna ti je duboka i iskrena Božja blizina! Tko moli, nikada više nije sam: ”Ali ja nisam sam jer je Otac sa mnom” (Iv 16, 32) - kaže Isus. Tako možeš i ti reći ako postaneš molitelj. Moli svakodnevno krunicu! Promatraj trnjem okrunjenog, koji je pobijedio svijet: “Isus, koji je za nas trnjem okrunjen bio." Taj pogled na trnjem okrunjenog jačat će te u nutrini i pomoći ti, da svladaš ljudski strah. Samo ako svakoga dana budeš imao pred očima odvažni, usamljeni Kristov put, moći ćeš odbaciti strah od suprotstavljanja ljudi: “Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti! Bojte se radije onoga koji može i dušu i tijelo uništiti u paklu” (Mt 10, 28).

Još ti je nešto potrebno, ako želiš ustrajati na usamljenu Kristovu putu: potrebni su ti vjernici prijatelji. Moli za ljude koji kao i ti žele ići putem učenika! Bog će vas zajedno voditi. Tko je “prijatelj”? Isus je svoje Apostole nazvao "prijateljima" od trenutka kad je s njima mogao otvoreno govoriti o cijeloj istini! Našao si prijatelja ako s nekim čovjekom možeš govoriti o svakoj istini, koji te shvaća i u istinu podupire i jača. “Nazvao sam vas prijateljima jer vam saopćih sve što sam čuo od Oca” (Iv 15, 15). Ako s takvim pravim prijateljima govoriš o Bogu, tada je Isus među vama; “Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana radi mene, tu sam ja među njima”. (Mt 18, 20) Potraži bar dva prijatelja! Tada ste vi “Crkva”, tijelo Kristovo, nikada više niste sami. To će te u nutrini jačati i hrabriti na tvojem usamljenom putu kroz ovo mračno doba.

Danas se mnogo govori o “alternativnome životnom stilu” i pri tome misli da su danas nužni drugi putovi od uobičajenih kolosijeka, koji vode u kaos. Prijatelju, ohrabri se za “drugi put”! Ne obaziri se na ono što čini većina! Ne gledaj ni desno ni lijevo, nego gledaj u Isusa! Čim si plašljiv i želiš se prilagoditi drugima, dobiva “bog ovog svijeta” (2 Kor 4, 4) utjecaj na tvoje srce. Idi vlastitim putem i ne osvrći se na druge: “Nitko tko stavi ruku svoju na plug te se obazire natrag nije prikladan za kraljevstvo Božje”(Lk 9, 62). "Nemojte se prilagođivati ovomu svijetu"! (Rim 12, 2) "jer je mudrost ovoga svijeta ludost pred Bogom"(1 Kor 3, 19). Više se mora slušati Boga (i njegovu savjest) nego ljude.

Isuse, privlači me istina i tvoj put
ali ja ne mogu stvarno nadvladati svoj kukavičluk!
Malo kad se usuđujem priznati da sam kršćanin,
i često se upućujem na široki put,
za koji znam da je naopak.
Isuse, možeš li od mene načiniti čovjeka istine?

“Ljudsko dijete, tko vrši istinu,
taj me više proslavljuje nego dugim molitvama!
Čini što si spoznao! I izgovaraj s iskrenošću istinu!
To je prava služba Božja!"

Da, Gospodine, želim promatrati tvoju trnovu krunu
i postati tebi sličan!

"TKO NE UZME KRIŽ SVOJ SVAKOGA DANA"

Tko u ovome vremenu bez Boga ipak želi Boga tražiti i naći, on mora svakoga dana primati križ na svoja ramena. Inače će ga bezbožnost uništiti. Duša čovjekova danas je kao progonjena divljač, stalno progonjena i u žurbi, iscrpljena od galame, nesposobna da razmišlja, zatrpana materijalnim stvarima, odvojena od molitve i Boga, bez snage i bez čvrste nade u vječno, zavedena od bezbrojnih lažnih proroka, u magli i zbunjenosti, izložena bujicama koje danas sve ruše i "valovima" koji sve otplavljuju od Boga... Kako još može čovjek pojedinac naći istinu i steći osvjedočenje? Kako čovjek može sačuvati čistoću kada je cijeli grad postao bludnica? Kako može osnovati zdravu obitelj kada se svuda oko njega obitelji raspadaju? Kako još može naći uzvišeno kada je svuda na vlasti "životinjski čovjek"? Prijatelju, ti danas pripadaš "siromašnima" kojima je gotovo sve oduzeto; ali Bog te ljubi, jer on ljubi "siromašne"! Njemu je poznata tvoja duševna nevolja. On ti ne predbacuje ako padneš pod križem. No on ti govori: "Ako tko hoće ići za mnom, neka se odreče samoga sebe, neka svaki dan uzme križ svoj i neka me slijedi!" (Lk 9, 23). Bori se svakoga dana za Boga, bori se za svoje vrijeme molitve, bori se za čistoću i mir u svojoj obitelji!

Samo ako dnevno uzimaš križ na sebe, moći ćeš još i u ovome vremenu ljubiti ljude. Jer sveopća je bezbožnost izobličila srca ljudi: oni su razdražljivi, nervozni, nemaju vremena za dublji razgovor, iskorištavaju te i jedva da i obraćaju pažnju na tebe, malo kad imaju obzira prema tebi i često ti nanose tešku nepravdu: Kako još možeš ljubiti takve ljude? Tko se ne odlučuje za križ Kristov, taj će i sam biti kao i drugi među kojima on trpi: proračunan i u zabludi, bezobziran i hladan, oslonjen samo na sebe i novac. Prijatelju, moći ćeš ljubiti samo onda ako svakodnevno na sebe uzmeš križ: križ strpljivosti i opraštanja, križ predanja braći i sudjelovanja u patnjama subraće.

Zašto Bog na nas stavlja takve terete? Zašto nam on danas toliko otežava da ga nađemo i nađemo put do ljudskih srdaca? Zašto je usamljenost starih ljudi sve dublja i djela nasilja u svijetu sve teža? Zašto milijuni izbjeglica, bezbrojni koncentracijski logori, nezbrinuta djeca i brakovi u rasulu, bezumlje alkoholizma, brojni bogalji tijela i duše? Prijatelju, poplava bijede i nevolje ne dolazi od Boga, nego potječe od bezbožnosti, od zla i zloga! Jer zlo je kao izvor pun smrti. Zlo truje sav život i uništava ga. Ono baca svoje duge sjenke na bezbrojne naraštaje. Patnja koju danas podnosiš većinom nema korijen u tebi, nego u djelima koja su često ostala iza mnogih naraštaja. Bezbrojni su ljudi svojim grijesima pridonijeli tome da ti danas patiš. Oni su onečistili okolinu koja te danas čini bespomoćnim; oni su oblikovali onu sredinu koja te već kao dijete zgrbljuje i gnječi; oni su tajili onu nepravdu koja danas pogađa tvoje srce i ponižava ga... Nije Bog stvorio patnju, nego ljudi, koji su htjeli biti "kao Bog", stvorili su križ koji ti danas tako teško pada na ramena.

Mnogi su u zabludi u vezi s patnjom i u vezi s Bogom. Očajavaju i puni su gorčine i sve im se tada čini tako besmislenim. Zašto? Prijatelju, ako te napadne

patnja kao divlja zvijer, i kada više ne znaš nikakav odgovor na pitanje zašto, prepusti tada Bogu svu pravdu i sud! Imaj pouzdanja! Bog će svaku zloću dovesti pred svoj sud i donijeti pravdu za sve koji podnose patnju! Nitko neće uzalud trpjeti! Nitko neće zauvijek trpjeti nepravdu! Prepusti sud Bogu! Prepusti mu odgovor na tvoje pitanje zašto! Povjeri mu se i svakodnevno stavljaj svoj križ u njegove ruke! "Oče, neka bude volja tvoja!" To je Božja molitva. Prigni koljeno pred velikim Bogom, pred njegovom mudrošću i pravednošću! I tada kada ne shvaćaš. Samo on zna dubinu zla i patnje; samo on će ti pribaviti pravdu. Ti ne možeš prosuditi smisao, ali on ga zna! Ovo posvemašnje pouzdanje u Boga tvoja je pobožnost i tvoja proslava Boga. On te neće razočarati!

Neki, međutim, u patnji postaju apatični, ravnodušni, tupi, neljudski; drugi postaju zli i nasilni; u svojoj mržnji prema zlu žele razoriti sve što je prepreka na putu njihovoj sreći; traže osvetu i odmazdu, oni žele uništavati i opustošiti... Prijatelju, tko želi zlo naplatiti zlim, i sam postaje zao.

Ne vraćaj zlo zlim, nego pobijedi zlo djelima ljubavi! Primaj svoj križ svakog dana na svoja ramena. Samo tako ćeš još moći sačuvati ljubav i spasiti svoju ljudskost. Položi svoju patnju u Božju ruku i reci DA! Inače ćeš svoju dušu dotući i postati tup kao životinja.

Prijatelju, snagu za križ moći ćeš naći samo tako ako ga iz dana u dan uvijek iznova primaš od Boga. Moli svakodnevno krunicu. Tada ti pred očima stoji Isus koji je nevin nosio svoj križ: "Isus, koji je za nas teški križ nosio." On će i tebi pomoći da nosiš svoj križ.

Bože, plašim se.
Nije to strah od smrti,
nego strah pred besmislom, mahnitošću
i željom za ubijanjem u našemu vremenu.
Bože, bojim se tame koju donosi križ!

"Nemoj se plašiti, jer Ja sam bio mrtav
i gle: Ja živim!
Nosio sam križ
i gle: ja sam uskrsnuo!
Ako sa mnom nosiš križ,
sa mnom ćeš živjeti u vječnosti!"

"ZA NAS"

U kraljevstvu Božjem ljudi se ne mjere niti broje. Jedan jedini koji doista želi kao učenik slijediti Krista vrijedi više nego tisuću onih koji to ne žele; i jedan jedini koji doista živi u Duhu Kristovom, vrijedi više od stotinu tisuća onih koji to ne čine. Zašto je to tako? Jer je kraljevstvo Božje "kraljevstvo ljubavi i istine"; i tu jedan jedini pravi prijatelj vrijedi više od tisuću ravnodušnih; u "kraljevstvu istine" više vrijedi jedan koji vidi od tisuću slijepih; u "kraljevstvu života" jedno jedino stablo vrijedi više od tisuću sjemenki koje nisu nikle. Prijatelju, Crkva se

prije svega sastoji od svetaca, od učenika Kristovih, od ljudi koji žive Evanđelje. O njima ovisi je li kršćanstvo našega vremena snažno ili slabo, zrači li blagoslovom ili je beznačajno, shvaća li probleme svijeta ili se gubi u vlastitoj ludosti. Prijatelju, želiš li postati učenik Kristov?

Na križu se odlučuje i ovo pripadništvo učenicima Kristovim. Jer tko na sebe ne preuzme križ, nije sposoban za punu Božju ljubav i strpljivu ljubav prema bližnjima. Križ je mjerilo ljubavi i mjerilo za učenike Kristove. Prijatelju, želiš li primiti na sebe križ Kristov?

Kristov učenik nosi križ, za koji on sam nije kriv. Ako ti sam nisi kriv za svoju patnju, tada sudjeluješ u krivici drugih. Svaka patnja ima korijen u krivici. Svoju patnju podnosiš i "za druge"! Ti nosiš tuđe grijehe, ali time daješ zadovoljštinu za tuđe grijehe! Svaka nezaslužena patnja koju podnosiš prema volji božjoj patnja je "za druge! To je "pokora"! Riječ "pokora" postala je rijetka riječ i većini neshvatljiva. No sadržaj te riječi važan je za život: svako zlo ima posljedice i netko ih mora nositi! Tko za druge podnosi posljedice krivice nosi i njihovu krivicu; on "okajava" njihovu krivicu. Ta pokora nije Božja nepravda, nego tajna ljubavi. Majka iz ljubavi podnosi sve patnje svoje djece, sudjeluje u krivici svojeg supruga i trpi posljedice. Tko ljubi, taj supodnosi patnju; tko ljubi, zajedno podnosi; tko ljubi, pripravan je supodnositi križ koji on sam nije skrivio. To se događa "za druge". Pokora znači supodnositi zbog tuđih grijeha, podnositi tuđu krivicu! Pokora znači: nositi križ "za druge". Učenik Kristov pozvan je od Boga da zajedno s Kristom nosi križ "za druge". On je pozvan na pokoru, pozvan na su-otkupljenje zajedno s Kristom. Tko kao učenik Kristov svakodnevno na sebe prima svoj križ, postat će svjetlo za mnoge, kao kvasac, kao žrtva pokore. Učenik Kristov "zrači", pomaže drugima da ostvare vječni život. To je pokora.

Shvaćaš li sada u čemu se sastoji Božje milosrđe? Ono je u tome da on traži ljude koji su pripravni iz ljubavi podnositi posljedice tuđe krivice i na taj ih način odnositi! Bog traži ljude pokore, ljubavi, sudjelovanja u patnji i zajedničko podnošenje. Bog traži ljude koji plaćaju za krivice lakoumnih! Svaki Kristov učenik plaća otkupninu za mnoge ljude koji za svojega života nisu Boga uzimali ozbiljno. Jedan jedini učenik Kristov omogućuje da bezbrojni ljudi iskuse ono Božje milosrđe koje nikada ne bi zaslužili! Netko drugi je to zaslužio "za njih". Bože, kako je čudesno tvoje smilovanje!

No, svi koji žele biti učenici Kristovi, i sami trebaju Božje smilovanje. Oni sami pripadaju onim "siromasima" koji znaju za vlastitu krivicu, a to je: da su često odbacivali križ Kristov i istiskivali Boga iz svojeg života... Gospodine, smiluj se! Tko nosi krivicu tih učenika Kristovih? Postoji samo jedan jedini, koji je nosio krivicu "za mnoge": Isus je nosio križ za sve. On je jedini "učenik Božji" u najpotpunijemu smislu riječi. On je omogućio smilovanje Božje "za sve nas". On je žrtva pomirenja, onaj "koji uzima grijehe svijeta" (Iv 1, 29).

Prijatelju ako moliš krunicu, tada zahvaljuj svakoga dana za ono što je Isus "za tebe" učinio, sve do gorkog kraja: "Isus, koji je za nas raspet bio." I moli Isusa da kao njegov učenik ostaneš vjeran sve do smrti. Da po tebi još mnogi nađu Boga, a koji bi bez tebe možda bili izgubljeni.

Isuse, želio bih biti tvoj učenik!

Ali ti znaš, tko sam ja: siromah.
Ako me ipak želiš iskoristiti za svoje kraljevstvo,
tada će ti pripadati sve što ja jesam i što imam.
Samo jedno te molim: U svako doba daj mi svjetlo vjere,
da mi nikada ne nestaneš ispred očiju
i da iz tvoje blizine crpem novu snagu!

KRUNICA BORBE

Svijet se danas nalazi na rubu ponora. Svijet bi imao mnogo razloga da se brine za svoj život i za njegovu budućnost, za mir i slobodu, protiv rasula, izopačenosti i dubokog pada. Ali tko se još danas želi boriti? Toliko dugo dok čovjek ekonomski dobro stoji, on želi uživati "danas". Sitima je malo stalo do istine i slobode, do budućnosti i Boga. Oni voju nečistu savjest umiruju iluzijama i govore, "Borba nije potrebna, jer čovjek je dobar i napredak je nezaustavljiv!" Bježe od borbe jer je se plaše. Oni žele još neko vrijeme uživati u opsjeni blistavih stvari i svoju dušu dispenzirati od razmišljanja: "Samo još danas..." Prijatelju, ustežeš li se još od borbe za uzvišeni cilj? Borbe za Boga.

No tko još danas poziva na borbu? Odgovorni se ne usuđuju. Predugo su šutjeli. Sada bi sami sebi protuslovili kada bi progovorili o pravom položaju čovjeka. "Probudi se, pospanče, jer neprijatelj stoji pred vratima!" Još gore: Odgovorni ljudi svijeta krivotvorili su mjerila i utege da bi za to dobili pljesak ljudi! Oni su obezvrijedili zapovijedi i životne zakone, u polovičnosti pretvorili zahtjeve religije i iskrivili istinu. Danas se ljudima govori "što će se zbiti", a ne ono što je ispravno. Čovjeku se ne govori o onome što je nužno, nego o onome što je "moguće". Ljudi više ne vjeruju u snagu za borbu i htijenje da se bore za dobro. Ljudi su stado bez pastira, zavedeno, uspavano, zapušteno. Prijatelju, želiš li sama sebe zavaravati? Želiš li spavati sve dok ne osvane dan, kada ništa više nećeš moći učiniti?

Kakva je to borba danas po srijedi? Riječ je o potrebi ponovna razmišljanja o Bogu! To je ideal koji sve osvjetljava i o svemu odlučuje. Bez Boga čovjek uzalud traži život pun smisla, uzalud traži neprolazne vrijednosti, etički sustav i moralne motive. Bez Boga čovjek ne može izići na kraj s demonima, koji uvijek žele vladavinu nad svijetom i čovjekom. Samo snažna povezanost s religijom može dovesti do pravog napretka i stvarnog mira. Prijatelju, hoćeš li se potruditi da ponovno razmisliš o Bogu? I ako to iziskuje žrtve?

No ti pitaš: Gdje da nađem snagu za borbu? Prijatelju, u smrtnoj pogibelji, u majčinoj ljubavi, u bljesku obraćenja, čovjek otkriva prave čudesne snage. Zar još nikada nisi doživio smrtnu nevolju? Zar još nikada nisi bio patnik? Zar još nikada nisi vikao Bogu da te izbavi iz dubine ponora? Ako vidiš svoju propast, svoje rasulo, svoje poniženje, svoju izdaju čovječanstva, svoju odbačenost, tada ćeš napokon moći plakati nad sobom i vapiti za pomoć: "Bože, spasi me"! Želiš li

doista čekati, dok se ne nađeš pred ponorom? Uzmi već sada Evanđelje za program svojeg djelovanja i odaberi Boga za ideal svoga života.

Prijatelju, snagu za borbu nemaš u sebi samome, jer ona dolazi odozgo. Tvoja svagdanja krunica tvoja je svakodnevna borba za Boga: “Isus, koji se za nas krvlju znojio." Krunica će ti dati snagu da izađeš na kraj sa svojim ranama i bolima, koje ćeš podnijeti u toj borbi: “Isus, koji je za nas bičevan bio." Usamljenost u toj borbi izdržat ćeš samo onda ako svakog dana tražiš Isusovu blizinu, jer On prošao isti put kojim i ti ideš: “Isus, koji je za nas trnjem okrunjen bio." U toj borbi često ćeš preuzimati križ, za koji ti sam nisi kriv, i koji nosiš za druge: “Isus, koji je za nas teški križ nosio." Ako u toj borbi postaneš pravi učenik Kristov, onda će po tebi biti spašeni mnogi, koji bi inače bez tebe možda propali: “Isus, koji je za nas raspet bio."

Svagdanja je krunica kao svakodnevna šetnja kroz stvorenu Božju prirodu: tu opet vidiš sunce i svjetlo Božje, opet ćeš steći snagu i steći povjerenje. Krunica ne može spriječiti da ljudi u toj borbi budu ranjavani, čine pogreške, zakazuju i postaju slabi. No može spriječiti da izgubiš hrabrost! Nikada se nećeš predati ako svakodnevno moliš krunicu! Nikada nećeš moći posumnjati u Božje smilovanje, ako se iz dana u dan moliš Raspetomu. Nikada nećeš ostati ležati ako pod svojim teškim križem padneš isto kao i Isus. Posebno ćeš u svojoj vlastitoj patnji rado moliti tu krunicu borbe. Ona će ti biti utjeha, jer se obraćaš patniku, koji te razumije. Krunica će ti biti uputa u borbi, jer Isusov put jasnije imaš pred očima. Molitva krunice izliječit će tvoje rane i tvoje slabosti neće ti više moći naškoditi. Skinut ćeš odijelo žalosti i reći Bogu: Ti si moje žalosti preobratio u veselje! Bože moj, zauvijek ti želim zahvaljivati!

Bože, želim dobro,
ali često nemam snage boriti se za to.
Jer sa svih sam strana pritisnut,
u pozivu i kod kuće, od vlastitoga straha
i požude, od susjeda i neprijatelja.
Bože, gdje ću još naći snagu
i za borbu za tebe?

“Zašto se boriš za ono što nema trajnu vrijednost?
Zašto se trudiš oko onoga što te ne može umiriti?
Bez mene ne možeš pobijediti.
Bori se za vječno!
Tada ćeš imati vječni život
i sve ostalo još uz to."

JEDNO S BOGOM

Cijeloga života čovjek je u potrazi za svojim potrebama, za ispunjenjem čežnje, želi se hraniti i piti iz izvora života. Što čovjek traži? Stari su to zvali: “nebo”, raj, blaženstvo; mladi to danas zovu “identitet”, nalaženje samoga sebe,

ostvarivanje smisla. No samo prijatelji Božji znaju, što se pod tim zapravo misli: Kada čovjek nađe Boga, tada je to neizmjerno ispunjenje, ostvarenje neizmjerne sreće! Prijatelju, jesi li već doživio ovu živu Božju prisutnost?

Svi koji su našli Boga, jednoglasno izvješćuju o ovomu svojevrsnom stanju: "Bog je tu!" To su radosno klicanje i potresna radost. To je kao unutrašnja objava: "Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima". (Mt 11, 25) To je Božje ukazanje: "Brate Savle, poslao me Gospodin Isus, koji ti se ukaza na putu kojim si išao ovamo, da progledaš i da se napuniš Duha Svetoga". (Dj 9, 17) To je Božji dolazak čovjeku i čovjekovo prebivanje kod Boga: "Ako me tko ljubi, držat moju riječ, moj će ga Otac ljubiti; k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti" (Iv 14, 23). Čovjek će postati jedno s neizmjernim: Napokon slobodan! Napokon mir! Napokon kod kuće! Sad si "vidio" Boga prema njegovu obećanju: "Blago čistima srcem; oni će Boga gledati" (Mt 5, 8). Taj trenutak nikada više nećeš moći zaboraviti; postao si "znalac", znaš o Bogu iz vlastita iskustva. "Poznaješ" sada bezgranično, vječni život. Sada možeš reći slično kao Isus: "Sve moje pripada tebi; sve tvoje pripada meni. Ja se u njima proslavih" (Iv 17, 10).

Prijatelju, to je tvoje "uskrsnuće" već u ovome svijetu; da si jedno s Bogom: "Ja i Otac jedno smo" (Iv 10, 30). Sve što je bilo prije čini ti se kao "mrtvo", banalno, samo sjenka Istinskoga. Ti si drugi, postao si "novi čovjek": "Jer ste svukli staroga čovjeka s njegovim djelima, a obukli novoga koji se uvijek obnavlja za stanje prave spoznaje prema slici svoga Stvoritelja" (Kol 3, 9-10). Bog te je "krstio" svojim Duhom i ognjem: "Ja vas krstim vodom u znak obraćenja, ali onaj koji dolazi poslije mene jači je od mene... On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem" (Mt 3, 11). Upoznao si najdublji misterij života: Boga, koji je svrha, smisao i ispunjenje čovjeka! Autentičnost ovog susreta s Bogom doživljavaš tako što od sada mnogo dublje vjeruješ, nadaš se i ljubiš. Bog te je preobrazio, ojačao i prosvijetlio. U tebi ostaje početak neba. U svojemu srcu sada znaš da više nikada ne možeš pasti i da smrt više nema moć nad tobom. Bit ćeš pobjednik! "Tko ima uho neka posluša što Duh poručuje crkvama! Pobjedniku sigurno neće nauditi druga smrt" (Otk 2, 11).

Kako možeš postati jedno s Bogom? Prijatelju, odbaci ono što vas razdvaja! Očisti se od krivice, koja je između tebe i Boga! Priznaj Bogu svoje grijehe! Tako dugo dok prešućuješ svoju krivicu, između tebe i Boga vladat će šutnja i udaljenost! Tako dugo dok prikrivaš svoju krivicu, postojat će između tebe i Boga zastor koji ga skriva: Božja tama! Tako dugo dok odričeš svoju krivicu, stajat će između tebe i Boga laž kao zid. Priznaj mu istinu! Otkrij svoju krivicu! Iskusit ćeš sreću oproštenja: "Blago čovjeku kome Jahve ne ubraja krivnju, i u čijem duhu nema prijevare!" (Ps 32, 2).

No strahoviti ponor razdvaja danas zapadni svijet od Boga: ljudi su dušu predali stvarima: oni više nemaju vremena za Boga i on ih više ne zanima! Oni više nemaju vremena za molitvu, razmišljanje i meditaciju. I tako je porušen most između Boga i ljudi. Prijatelju, trebaš misaonu molitvu, "meditaciju", kako se danas govori. Riječ "meditacija" potječe iz latinskog jezika i znači razmišljanje, razmatranje. Riječ je srodna sa riječima "slobodno vrijeme" i "morati", s "mjerenjem" i "mjera"! Samo ako uzmeš "slobodno vrijeme", naći ćeš "mjerilo"

za svoj život! Samo ako tražiš skrušenje, moći ćeš "odmjeriti" Božje značenje i otkriti "neizmjerno". Bez razmatranja postat ćeš "pretjeran", "drzak" koji ne poznaje unutrašnje "trebaš", "moraš", "pretjeran", "drzak", čovjek bez svijesti i savjesti. Prijatelju, tko si ti ako više ne posjeduješ ovo razmišljanje. Nisi li tada siromašniji od životinja? One barem imaju svoj instinkt, koji ih vodi i njima upravlja. Ali ti: kuda ideš, ako ne poznaješ svoj put? I što tražiš ako više ne shvaćaš težinu i mjeru svari?

Prijatelju, krunica je blag i čudesan put koji pomaže da nađeš put do dubine susreta s Bogom. Izbjeći ćeš buku i opet naći put do sama sebe. U dubini svoje duše nalaziš Boga, kojega si izgubio u bjesomučnoj jurnjavi. I dok moliš, Bog ti pokazuje svoju volju. Pred tobom iskrsava Kristova riječ i Duh Božji vodi te na bolje putove: "Učit ću te, put ti kazat kojim ti je ići savjetovat ću te, oko će moje bdjeti nad tobom" (Ps 32, 8). Ako ga poslušaš i prepustiš se njegovu vodstvu, sve više ćeš postati jedno s njim; postati ćeš "uskrsnuli", koji s radošću kliče Bogu: "Isus, koji je uskrsnuo od mrtvih".

Bože, već dugo sam mislio o tome:
Potrebno mi je više skrušenosti,
više razmatranja,
više slobodna vremena!
Inače će nestati smisao ispred mojih očiju
i više neću poznavati ni Tebe ni sebe,
ni vrijednost ni mjeru.
Bože, pokloni mi milost duboke molitve,
razmišljanja i meditacije!

"Ako nađeš mene, naći ćeš i sebe.
Jer Ja sam u tebi i ti si u meni.
Dođi! Tada ćeš naći neprolazni život!"

Da, Bože, iz dana u dan
nalazit ću dovoljno vremena za ovu skrušenost.
Jer će inače sve propasti.
I živjet ću jednostavnije,
da me životni tempo ne dotuče.

POBJEDA VJERE NAD SUMNJOM

Postoje vremena klicanja Bogu. Potrebno je da ih doživiš. Ona su slična navirućim vremenima mladog bračnoga para koji postaju svjesni svoje uzajamne ljubavi. Smisao toga vremena klicanja jest odluka za konačnu međusobnu povezanost: zauvijek se povezuješ sa svojim Bogom, kojega si u vremenima Božje blizine tako dirljivo upoznao. Jesi li se već zauvijek povezao s Bogom? Jesi li već izričito sklopio savez s Bogom? Jesi li već Bogu posvetio svoj život, tako da mu pripadaš i da on tebi pripada? Je li Bog postao temelj tvog života i

središte svega tvojega? Prijatelju, u tome se sastoji bit vjere: da se uz Boga zauvijek vežeš! "Zaista, zaista, kažem vam: tko sluša moju riječ i vjeruje onomu koji me posla, ima vječni život. On ne dolazi na sud, već je prešao iz smrti u život" (Iv 5, 24). Vjera je tvoj savez s Bogom.

Ako se odlučiš napokon živjeti s Bogom, tada ćeš zaručničku radost doživjeti kao mladi par koji se odlučio za trajnu međusobnu povezanost: "Sve što je moje, tvoje je, i što je tvoje, to je i moje." Tek tada ćeš postati svjestan kolika je čežnja za Bogom u čovjeku; i da duša doista čezne za Bogom kao što jelen žeđa za izvorom bistre vode: "O kad ću doći i lice Božje gledati"? Ako tada čitaš Božju riječ, ona će te prožimati i ti ćeš postati kao učenici iz Emausa kojima "je srce gorjelo... dok nam je putem govorio i tumačio Pisma". Smisao klicanja Bogu jest spoznaja: da moraš naučiti Boga spoznavati i ljubiti! Moraš upoznati ono "svjetlo" koje iz Boga zrači i kroz koje mi možemo Boga "gledati". Vjera u Boga početak je vječnoga gledanja Boga. To je isto ono svjetlo po kojemu ćemo jednom gledati Boga licem u lice i u kojemu već sada po vjeri spoznajemo Boga. "Svjetlo vjere" početak je "vječnoga svjetla": "Sad vidimo u ogledalu, nejasno, a onda ćemo licem u lice. Sad nesavršeno poznajem, a onda ću savršeno spoznati kao što sam spoznat"(1 Kor 13, 12). Prijatelju, traži Božju blizinu, da te on prihvati - kao što morske struje prihvate brod i sa sobom nose - i da te približi k Bogu.

No postoje i drukčija vremena: tmina vjere, sumnja i sumrak vjere, nemir duše i pitanja puna straha: "Gdje je sada Bog?" i "Bože, zašto si me zaboravio?" Reći ću Bogu: "Hridino moja, zašto me zaboravljaš? Zašto obilazim žalostan, pritisnut dušmanima" (Ps 42, 10)? Postoje vremena tjeskobe. Bog je prividno iščeznu. On te je "napustio", kao što je Isus napustio svoje apostole. "Zatim ih povede u blizinu Betanije, podiže ruke pa ih blagoslovi. I dok ih je blagoslivljao, rastade se od njih: bî uznesen na nebo" (Lk 24, 50). "Kad to reče, bi na njihove oči uzdignut u zrak, i oblak ga ote očima njihovim"(Dj 1, 9). Što je smisao ovog "napuštanja"? Zašto nas Gospodin "napušta"? Prijatelju, u ovoj "napuštenosti" apostoli s krvavom ozbiljnošću shvatili riječi: "Uistinu, bez mene ne možete ništa učiniti "(Iv 15, 5). Kada im je Isus oduzet, svaki se od njih osjećao kao suha grana loze otrgnuta od čokota, bespomoćni, malovjerni, pritiješnjeni tamom, ljudi u sumnji. Tada su shvatili Isusov poziv: "Ostanite u meni!" (Iv 15, 4). Prijatelju, u tami vjere tražit ćeš Isusa, kao onaj koji je izgubio ono najdraže, svoje blago, svoju snagu, vid svojih očiju. Jer bez Boga ti si slomljen čovjek. "Ostanite u meni!" Ja sam trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Smisao ovog "napuštanja" jest mobilizacija tvoje ljubavi i tvojeg traganja za Bogom: Hrani svoju vjeru! Nahrani je Božjom riječju, hrani je kruhom života, hrani je molitvom, hrani je Evanđeljem. Tada je tama dobila svoj smisao: Probudila je tvoju glad za Bogom.

Ali što možeš učiniti ako tama vjere jednoga dana prodre do srži kostiju? Ako se ugnijezdi sumnja? I ako te napusti duševna snaga? Prijatelju, tada tvoja vjera mora položiti ispit kušnje: "Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog!" (Ps 42, 12). Ustraj u vjeri! Jer Isus će se na isti način vratiti kao što je od nas otišao! "Galilejci, zašto stojite i gledate u nebo? Ovaj isti Isus koji je uznesen na nebo

između vas opet će se vratiti isto onako kako ste ga vidjeli da odlazi na nebo" (Dj 1, 11). Tako su govorili anđeli očajnim i sumnjičavim učenicima, koji su bili neutješivi zbog Gospodinova odlaska. U toj dubokoj tami vjere moraš doživjeti da je vjera čvrst savez s Bogom, a ne samo puki osjećaj koji je podvrgnut svim kolebanjima! Vjerovati znači: On me nikada neće napustiti! "U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog!" (Ps 42, 12). Ako vjeruješ u Krista, tada tvoja vjera ne smije ovisiti o trenutačnim osjećajima. Nego vjerovati znači: Savez zauvijek! Pripadati Kristu zauvijek! On te nikada više neće ispustiti iz svojih ruku! Ako si se posvetio Kristu potpunim predanjem svojega ja, on će nositi tvoj život u svojim rukama i sačuvati "životnu klicu" u tebi, tako da nikada više nećeš ispasti iz njegovih ruku!

Prijatelju, moli dnevno krunicu. Moli otajstvo: "Isus, koji je na nebo uzašao." Tada će Isus tvoju plašljivu dušu osloboditi posrtanja i kolebanja; on će te uzeti sa sobom u ono nebo, u koje je on uznesen; s krunicom doći ćeš bliže nebu. I sam ćeš doživjeti "da će Isus ponovno doći kako je od nas otišao". Doživjet ćeš pobjedu vjere, osjećati novu prisutnost Gospodina i u sebi zapaziti njegovu snagu. Tada ćeš biti radostan što si u vrijeme kušnje sačuvao svoju vjeru i ostao vjeran savezu s Bogom.

Bože moj, sumrak vjere
kod mene je redovno stanje,
a bespomoćnost kronična:
Kako ću doći do snage da kličem Bogu od radosti?

"Ljudsko dijete, oslobodi se od stvari
koje te sputavaju, živi jednostavnije i
nemoj poći naopakim putovima. Ostani u meni!
Tada ću i ja ostati u tebi
i tvoj će život roditi bogatim rodom!"

Da, Bože, dobro te razumijem;
Moram se odlučiti da Ti doista postaneš središte mojeg života
po kojem se sve uređuje!

POBJEDA 120 UČENIKA NAD KRALJEVSTVIMA SVIJETA

Isus se služi dušobrižničkom metodom koja zaustavlja dah: On se gotovo tri godine koristio svim svojim vremenom i snagom da bi odgojio i pripremio 70 "učenika". On ih je pozvao: "Slijedi me!" S njima je dijelio svoj život. Vodio ih je uskim putem križa kroz tijesna vrata Golgote, koji strmo vodi u visinu: u snazi uskrsnuća i u Božjemu olujnom vihoru. Isus je govorio tisućama: u propovijedi na gori, u propovijedi na morskoj obali, u sinagogama Svete zemlje; ali on se nije dalje brinuo o njima, nego je pustio da se vrate kućama; oni su ostali "autsajderi", ali je Isus u njihove duše položio klice koje su niknule. Tako je on ostao slobodan da uporabi svu svoju snagu za odgoj i pripremu 70 učenika. Oni trebaju postati

temelj Crkve, jezgra Crkve, preuzeti Božju snagu i dalje djelovati Božjom snagom.

Zašto se Isus nije služio metodom "kantice za ulijevanje" za svakog isto i tako provodio svoje dušobrižništvo? Zašto svi nisu bili jednako pripremljeni i osposobljeni za prijam Duha Božjega! Gdje ga nisu prihvaćali, on je odlazio dalje. "Ako vas gdje ne prime, ili ne poslušaju vaših riječi, izađite iz te kuće ili grada i otresite prah otresite sa svojih nogu" (Mt 10, 14). Svakom žilicom svojega bića tražio je one koji su htjeli biti potpuno na raspolaganju za Boga i njegovu svetu volju! Jer samo takvim ljudima Bog može dati svojeg Duha i svoju snagu u neograničenoj mjeri. Oni su potpuno osposobljeni za prihvaćanje "misterija snage": "Evo, ja ću poslati na vas ono što je Otac moj obećao. A vi ostanite u gradu dok se ne obučete u silu odozgo" (Lk 24, 49) ".. i koji su okusili dobru riječ Božju i čudesa budućeg svijeta" (Heb 6, 5), da, to je vlastita Božja snaga: "A njega je snaga Gospodnja gonila da ozdravlja" (Lk 5, 17). Tko tu snagu prima, djelovat će slično kao Isus (Iv 14, 12), neodoljivo, čudesno, u "snazi Duha" (Lk 4, 14): "Primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas... "(Dj 1, 8). Tko ima pristup ovoj tajni snage, taj će promijeniti svijet i obnoviti lice zemlje. Jer kraljevstvo Božje ne sastoji se u riječima, nego u snazi i Duhu: "... kraljevstvo Božje nije u riječi, nego u snazi" (1 Kor 4, 20).

Kristova dušobrižnička metoda pokazala se ispravnom. On je učinio svoje učenike primljivima za Duha Božjega i oni su ga doista i primili: 120 učenika bilo je okupljeno 50 dana nakon uskrsa u dvorani posljednje večere, kada ih je Duh Božji krstio svojim ognjem: "Kada napokon dođe Pedeseti dan, svi bijahu skupljeni na istom mjestu. Tad iznenada dođe neka huka s neba, kao kad puše silan vjetar, pa ispuni svu kuću u kojoj su boravili. I ukazaše im se jezici kao od plamena, i razdijeliše se te nad svakog od njih siđe po jedan. Svi se oni napuniše Duha Svetoga te počeše govoriti tuđim jezicima, kako ih je već Duh nadahnjivao da govore" (Dj 2, 1-4). Od običnih ljudi svakidašnjice postali su junaci, priznavatelji i mučenici, navjestitelji i proročanski ljudi: "Apostoli su vrlo odvažno svjedočili za uskrsnuće Gospodina Isusa, i velika je milost bila nad njima svima" (Dj 4, 33). Dekadentno Rimsko Carstvo nije im se moglo suprotstaviti. Unutar 300 godina ovi Kristovi učenici promijenili su sliku cijeloga tadašnjega kulturnog kruga. Bila je to pobjeda 120 učenika nad milijunima ravnodušnih. Bila je to pobjeda vjernika nad podrugljivcima, pobjeda mirotvoraca nad mačem, pobjeda duha nad materijalističkim svijetom, pobjeda maloga broja ljudi nad mnogima, pobjeda poniženih i potlačenih nad moćnima. Prijatelju, želiš li i ti postati Kristov učenik? I djelovati njegovom snagom?

Značajno je da se silazak Duha Svetoga zbiva za vrijeme molitve. Ako želiš postati pravi učenik, tada i ti započni s redovnom, upornom molitvom. Moli svakodnevno krunicu i tada ćeš i ti primiti Duha Božjeg: "Isus, koji nam je Duha Svetoga poslao." Sam ćeš steći iskustvo da redovita krunica mijenja tvoju nutrinu. To je kao kada uvenuli cvijet dobije svježu vodu i kada isušenu zemlju natopi kiša; izvori se duše opet pune. Pod utjecajem sunca kreću se biljke prema svjetlu, otvaraju se: uzimaju energiju svjetla, sunca. Slično je i u duši, koja se u molitvi obraća Bogu: postupno u dušu dolazi svjetlo, tama se gubi, dobivaš uvid i pregled, sada shvaćaš bitno u životu, misliš na prosvjetljenje duše i računaš s

vječnim; posve drukčije nego prije. Malo-po-malo prodire riječ Božja u tvoju dušu i ti shvaćaš na što se pri tome zapravo mislilo. Božja te riječ oblikuje i oduševljava dok se tvoj život ne preobrazi u živi ideal.

Molitva krunice postupno te smiruje. Razrješava se napeto stanje duše; nisi više usredotočen na sitne brige, strahove i agresije; ne držiš se više čvrsto i grčevito uza svoje ja, svoje želje i požude; postupno popušta grč, jer si našao spasenje; jedna su se vrata otvorila i rješenje je ponuđeno; molio si i dano ti je. Bilo je to za tvoju dušu oslobođenje od otrova, oslobođenje od tamnih moći požude, straha i mržnje. Duh Božji te je oslobodio od zloduha demona. Sada je tvoja duša utješena i radosna. To je pjesma hvale Bogu i u isto vijeme zahvaljivanje.

No u čemu se sastoji "tajna snage" koju primamo u ustrajnoj molitvi? Prijatelju, u molitvi srce ide na hodočašće; ono traži i pita, moli i zahvaljuje, nalazi odgovor i postaje ispunjeno, jer srce poznaje Boga i traži ga, ono je stvoreno od beskonačnog i ne može se prije umiriti, dok ga ne nađe. Srce moli! Ne razum, ni volja i ne sami osjećaji. Oni su kao grana na drvetu duše. Ali srce je "temelj duše", "vrhunac duše", ono je ono najdublje u čovjeku. Samo Bog poznaje srce i razumije njegov govor i uzdisanje, ono što nije moguće izraziti riječima. "Jednako i Duh pritječe u pomoć našoj slabosti, jer mi ne znamo što da molimo kako treba, ali sam Duh posreduje za nas neizrecivim uzdisajima" (Rim 8, 26) Ali Bog uslišava srce! On ga blagoslivlja snagom, kada se otvara svojemu Tvorcu. To je snaga: Ako se srce u svojoj dubini prepušta Bogu, u posvemašnjemu predanju, on od nas stvara svoje učenike i daje nam svoju vlastitu snagu.

Bože, to je primamljivo, napustiti površni život
i pronaći dubinu Božje šutnje!
Ali kako mogu odbaciti svoje okove
i svladati svoje slabosti?

"Ljudsko dijete, ti to znaš sam:
Budi budan u svojoj duši i moli,
da te napasnik ne svlada!
Jer duh je voljan, ali tijelo je slabo."

POBJEDA PONIZNOSTI NAD ZLOM

Nije odlučujuće, jesi li i danas još grešnik ili već "pristojan čovjek", ali sve se odlučuje na tomu jesi li kao grešnik prihvatio poniznost! Jer Bog govori svakom grešniku i uči ga mudrosti! "Evo, ti ljubiš srce iskreno, u dubini duše učiš me mudrosti" (Ps 51, 8). On stavlja srcu grijeh u svako doba pred oči: "Bezakonje svoje priznajem, grijeh je moj svagda preda mnom" (Ps 51, 5). Bog ti pokazuje posljedice i budi potrebu za očišćenjem. Tada ti je potrebna svjesnost grešnika! Jer samo ponizan čovjek prihvaća Božju pouku i obraćenje: "Bože,

oslobodi me moje krivice! Nemoj mi predbacivati! Uništi moj zločin i od grijeha me očisti"! "Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome, po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje! Operi me svega od moje krivice, od grijeha me mojega očisti!" (Ps 50, 3-4). Tko dopušta da ga Bog ukori, primit će uputu i mudrost; naći će pravi put, prepustit će se Božjem vodstvu i naučit će shvaćati Božji zakon života. Bit će kao drvo koje je posađeno uz vodu života i nikada se neće osušiti, iako mora pretrpjeti još mnoge poraze i poniženja zbog grijeha. Prijatelju, ovo je temeljni Božji zakon: "Junačko djelo izvede mišicom svojom: rasprši one koji su oholi u misli srca svoga; zbaci s prijestolja vladare, a uzvisi neznatne" (Lk 1, 51). Obraćenje uspijeva samo poniznima. I na to se sve svodi.

Posve je drukčije s oholicom. On nikada neće pred Bogom priznati svoju krivicu. On ne može podnijeti da nije tako dobar kao drugi. On nema hrabrosti za istinu. On svoju krivicu prebacuje na druge, on prikriva svoje pogreške tako dugo dok ih više ne može prepoznati. Postao je slijep. Odupire se Duhu Božjemu toliko dugo dok Boga više ne može vidjeti niti čuti; zaslijepljen je, okorjelo mu je srce, nesposoban je za obraćenje. No "oholost prethodi padu", kaže Biblija. Tko više ne želi vidjeti istinu, predaje se iluzijama i ide stranputicom. Jednog će se dana razočarati i doživjeti brodolom: "Gospod je srušio prijestolja silnika i potlačene posadio na mjesto njihovo" (Sir 10, 14).

Danas doživljavamo izraziti brodolom samovoljnih ljudi koji su Boga odbacili i zaboravili jer su se smatrali dovoljno bogatima i moćnima. Nedostaje im Božji životni dah! A Bog im ne može dati svojeg Duha jer se odupiru upravo tom Duhu! No bez tog životnog daha Božjeg duša ne može opstati. Ona je kao biljka bez svjetla i zraka. Tako su mnogi ljudi danas postali bezdušni materijalisti, iskorijenjeni i bez snage u duši, jer im nedostaje onaj životni dah Božji, koji čovjeku daje smisao i pokazuje prave vrijednosti, koji daruje baš ono dublje i više, postajući tako temelj i oslonac čovjeka. Gdje nedostaje taj Božji Duh, tu vene požrtvovna ljubav. Duboka se tama spustila na visokorazvijene industrijske zemlje svijeta. One, doduše, posjeduju znanje i moć u izobilju, ali egzaktna znanost ne može ništa reći tamošnjim ljudima o smislu njihova života, o obveznim putovima i vrijednostima do duševne snage. Demokracije se danas uzaludno pitaju kako mogu utemeljiti i usaditi u ljude one osnovne vrijednosti bez kojih ni jedno društvo ne može živjeti! Gdje postoji odupiranje Duhu Božjemu, tu se javlja duh pobune, revolta protiv svega što dolazi "odozgo". Ponajprije čovjek se bori protiv Boga i osjeća se kao idol: "Bit ćete kao Bog!" Zatim se ti "bogovi" međusobno sukobljavaju, jer nitko ne podnosi drugog nad sobom, ni jedan ne želi dijeliti, ni jedan ne želi davati. Gdje nedostaje trajni Božji dah, tamo se duše guše u ništavnostima, u tami i pobuni, u strahu i pohlepi. Prijatelju, napusti babilonski način življenja! Inače ćeš biti kriv za babilonske grijehe i pogođen babilonskim mukama. Tako kaže Bog. Jer "Babilon" je postao središte zla: "On povika jakim glasom: 'Pade, pade veliki Babilon' i postade 'boravištem demonâ', i skloništem svih nečistih duhova, skloništem svih nečistih ptica, skloništem svih nečistih i odurnih životinja..." (Otk 18, 2)

Obistinila se danas Božja riječ, kako ju je prorekao po Mariji: "Silne zbaci s prijestolja, a uzvisi neznatne" (Lk 1, 52). Prijatelju, tim moćnicima zloće moći ćeš se odhrvati ako s Marijom naučiš poniznost! Njezin je život dokaz da pred

Bogom ništa na zemlji nema velike posljedice, ako se ne oslanja na poniznost stvorenja. Marija je imala hrabrost svoj život potpuno predati Bogu. “Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi” (Lk 1, 53). Ona je imala hrabrost služiti Bogu i tada kada su njezine majčinske želje razapete na križ: Marija pod križem Kristovim! Hrabrost i spremnost da služimo, to je poniznost! Za nju je volja Božja bila odlučujuća i tada kada nije mogla uvidjeti je li to i kako je to moguće. “Ta Bogu ništa nije nemoguće!” (Lk 1, 53). Ona je bila ono jedinstveno stvorenje koje se potpuno otvorilo svojemu stvoritelju. Stoga joj je Bog mogao sve dati: Svojega jedinorođenog sina! Marija je bila kao nitko drugi primljiva za Duh Božji: “Anđeo joj odgovorio: Duh Sveti sići će na te... sila Previšnjega zasjenit će te” (Lk 1, 35). Tada je u njoj nastala radost i klicanje zbog prisutnosti Božje i spoznaje njegovih putova: “Veliča duša moja Gospodina, klikće duh moj u Bogu, mome Spasitelju” (Lk 1, 46)

Prijatelju, pođi u Marijinu školu! Moli svakog dana krunicu, jer ona će ti pokazati koji će ljudi biti od Boga uzvišeni. Bog je Mariju uzdigao sve do neba, jer je bila uistinu ponizna: “Silne zbaci s prijestolja, a uzvisi neznatne” (Lk 1, 52). Moli Isusa u krunici za milost poniznosti: “Koji je tebe, Djevice, na nebo uzeo." Tada će Gospodin i tebe uzvisiti.

Bože, plašim se veličine zla u svijetu.
Jer ne znam, hoću li se sam moći suprotstaviti.
Bože, kako mogu postati ponizan?

“Ljudsko dijete, zašto se uzvisuješ,
iako si prah i pepeo?
Ne osvrći se na ono, što ljudi misle,
nego slušaj riječ vječnosti!
Tada ćeš primiti krunu života."

KRUNA ŽIVOTA

Bog svakom čovjeku pokazuje krunu koju će jednom nositi: To je blistava slika o nekom “boljem ja”. To je ideal pun krasote: Takav bih mogao biti! Takav bih trebao biti!” I svaki je čovjek žalostan toliko dugo dok se ta slika o “boljem ja” ne ostvari. “Onaj koji jesam ožalošćen pozdravlja onoga koji bih trebao biti.” Prijatelju, vjeruj u to: Trebao bih već ovdje na zemlji nositi ovu krunu života! Bog ti ne pokazuje ništa nemoguće. Ako sa svojim najdubljim unutrašnjim bićem kažeš *da* onom životu koji Bog osvjetljava pred tvojim očima, tada će ti On dati i snagu za to! Jer ujedno s voljom Božjom dobit ćeš i Božju snagu. Budi hrabar, prijatelju, da dosegneš krunu života!” Nemoj se bojati muka što te čekaju!... Ostani vjeran do smrti i dat ću ti vijenac - život!” (Otk 2,10) Sam će te Bog tada okružiti svojim sjajem i svojom slavom: “U onaj dan, Jahve nad Vojskama postat će kruna slave i sjajan vijenac Ostatku svoga naroda... “ (Iz 28, 5).

Kako izgleda to “bolje ja”. Prijatelju, svaki pojedinac nosit će drukčiju krunu! Slika koju Bog pokazuje posve osobno tebi neće pokazati nikomu drugom. Ti ćeš jednom biti jedinstveno biće! Na jedinstven način sličan Bogu. Ti nikada nećeš biti broj i nikakva roba koja se prodaje na tucet. Ime koje će Bog dati samo tebi neće nositi nitko drugi, osim tebe. “Tko ima uho, neka čuje što Duh poručuje crkvama! Pobjedniku ću dati skrivene mane, dat ću mu i bijel kamen i na kamenu napisano 'novo ime' koje nitko ne pozna osim onoga koji ga prima." (Otk 2, 17) Prijatelju, vjeruj u plemstvo svojeg poziva. Bog te je odabrao, da postaneš “kraljevski čovjek”: "Vi ste, naprotiv, 'izabrani rod', kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod određen za Božju svojinu, da razglasite slavna djela' onoga koji vas pozva iz tame u svoje divno svjetlo” (1 Pt 2, 9). Tvoje će se kraljevstvo toliko prostirati dokle tvoj utjecaj seže, tvoje značenje istine i dobrote, vjere i ljubavi! Prijatelju, kako će divno biti tvoje kraljevstvo! Jer i jedna jedina svijeća obasjava tamu neizmjerno daleko. Za svu vječnost bit ćeš “svećenički” čovjek (1 Pt 2, 9).

Jer ti si za to pozvan, za veliko predanije svojeg života, slično kao svećenik koji prinosi ”žrtvu”. Prijatelju, kako je neizmjerno velik tvoj poziv! Nemoj dopustiti da potone u ništavnost i prazninu dana. Ne dopusti svoj pad! Nego gledaj u blistavu i svijetlu krunu koju Bog drži pred tvojim očima: prihvati je!

Sve krune što će ih ljudi jednom nositi imaju zacijelo zajedničku sličnost: Sve one opet odražavaju Kristova blaženstva koja je On navijestio u propovijedi na gori. One su na neki način kratak opis Isusova života. Svaki će pojedinac drukčije ostvariti nešto posebno od toga. Prijatelju, odvaži se na ovaj život propovijedi na gori! Tamo ćeš naći plemenitost svog poziva i krunu svoga života. Sva blaženstva pretvaraju te u onog poniznog čovjeka, kojega će Bog uzvisiti.

Svijet se umiljava moćnicima. Ali Bog će detronizirati moćnike i na njihovo mjesto postaviti krotke: oni ne čine ništa s nasiljem; oni se služe blagim tehnikama i blagim energijama da ne bi razarali stvorenja; oni traže oslobođenje zemlje bez nasilja, spremni su na čekanje i odricanje. Jer znaju da će pobijediti ljubav upravo stoga što ne primjenjuju nikakvu silu. Blaženi krotki! Blaženi koji se ne služe silom. “Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju!” (Mt 5, 5). Prijatelju, jesi li još uvijek čovjek koji primjenjuje silu? Ili si već na putu onih koji imaju hrabrosti biti mirotvorci?

U svijetu se bogatima “kadi”. No kod Boga će ostati kratkih rukava: “Gladne napuni dobrima, a bogate otpusti prazne” (Lk 1, 53). On blagoslivlja siromahe, koji ljube jednostavan život: “Blago vama, siromasi, jer je vaše kraljevstvo Božje!” (Lk 6, 20). Oni su se oslobodili prisile materijalističkog života i postali su slobodni za duhovni život. Sada će biti bogati u svojoj obitelji, bogati u miru i prijateljima, bogati u prirodi i glazbi, bogati u molitvi i Bogu. Prijatelju, jesi li se već prestrojio za jednostavan život? Ili si još uvijek rob tisuću materijalističkih stvari? “Blago vama siromasi!” (Lk 6, 20).

Tko ima uspjeha, taj nalazi priznanje u svijetu. Ali uspješni ljudi često idu preko leševa, a inače ničemu ne pridonose. Bog te neće pitati za tvoje uspjehe, nego za tvoje smilovanje. Egoisti su, doduše, uspješni, jer su bezobzirni, ali su i okrjela srca prema Bogu koji ih opominje na smilovanje. Prijatelju, jesi li se već odlučio za smilovanje i pomoć, za molitvu i davanje? Je li ti već poznata radost

davanja i pjesma hvale milosrđu? Ili još uvijek prebivaš u zagušljivim usamljenim zatvorima egoizma? "Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!" (Mt 5, 7).

U svijetu se "realisti" brinu o zemaljskim stvarima, a nebo prepuštaju vrapcima. Jednog će dana možda pripadati "sitima", koji su postigli sve što su htjeli. "Jao vama koji ste sada siti, jer ćete gladovati!" (Lk 6, 25). Možete li možda nahraniti svoje duše svim ništavnostima koje ste nagomilali? Hoće li se vaša duša time nasititi? Bog gladne proglašava blaženima: Njihova glad traži smisao i istinu, neprolazno i vječno. Prijatelju, jesi li sačuvao glad duše? Traganje i čežnju? Molbe i molitve? "Blago žednima i gladnima pravednosti, jer će se nasititi!" (Mt 5, 6).

Danas u svijetu cijene one koji su sretni, "happy"; uvijek zadovoljni; oni traže "grožđice" iz kuhinje života. No Isus je pokazao drukčiji put radosti i sreće: čisto srce, mir strpljivih, zauzimanje za pravednost: to će ti nanijeti mnoge štete u ovozemaljskom životu, ali će donijeti svu svjetlosnu snagu tvojoj duši. "Blago onima koji tuguju, jer će se utješiti!...Blago progonjenima zbog pravednosti, jer je njihovo kraljevstvo nebesko!" (Mt 5, 4 i 10).

Prijatelju, ako ne moliš svakodnevno, cijeloga ćeš života žaliti za izgubljenom krunom. Moli svakog dana krunicu! Tada će za vrijeme molitve pred tvojim očima biti blistava kruna koju ti Bog pokazuje da shvatiš rečenicu: "Isus, koji je tebe, Djevice, na nebu okrunio".

Da, Bože, iskusio sam:
Kada molim, tada iz tebe na mene silazi snaga;
u molitvi primam u svoju nutrinu onaj život
koji si mi pokazao.

Ljudsko dijete, stavi molitvu
na prvo mjesto u svojem životu!
Tada će ti i sve ostalo uspijevati".

KRUNICA POBJEDE

Fatima 1917.: Čini se kao da je iznenada jedna slika iz tajanstvenog Otkrivenja oživjela. "Žena obučena u sunce" pokaza se na nebu (Otk 12, 1). Ona pokazuje na "velikog Zmaja, plamene boje" (Otk 12, 3): "Ako ispunite moju molbu, Rusija će se obratiti i bit će mir. Ako ne, u svijetu će se proširiti njegove zablude i uzrokovat će rat i progone Crkve. Mnogi dobri bit će mučeni, Sveti otac mnogo će trpjeti, više će nacija biti uništeno. Slika tajanstvenog Otkrivenja, postala je krvava stvarnost: 'Tada, obuzet gnjevom protiv Žene, Zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo" (Otk 12, 17). Borba protiv Boga danas je postala borba na život i smrt svjetskih razmjera. Kako ćeš opstati u takvim prilikama? Marija je prilikom svih svojih ukazanja u Fatimi ponovila: "Molite danomice

krunicu!" Bog će molitelje dovesti do pobjede. Rusija će se obratiti i mir će na neko vrijeme biti poklonjen svijetu...

Prijatelju, ako želiš biti čovjek nade, tada moli krunicu svakog dana! Jer u krunici nisu pred tvojim očima samo slike iz Isusova života nego ćeš ti i stvarno susresti Isusa! On će te dotaknuti i liječiti: "I ozdraviše svi koji ga se dotakoše" (Mt 14, 36). Naime, iz Isusa izlazi životna snaga: To je Božji životni dah, njegov životni duh, koji i tebe jača, ozdravlja i oživljava. Prijatelju, zašto želiš umrijeti? Zašto duševno veneš, kada možeš primiti izlječenje i životnu snagu?

Ako danomice srcem i umom moliš krunicu, tada ćeš na sebi osobno doživjeti sve što u molitvi krunice imaš pred očima. Bit će to tvoje vlastito uskrsnuće, tvoje "buđenje od mrtvih": "Isus, koji je uskrsnuo od mrtvih" i tebe će uskrsnuti. - Tvoja će se vjera dići prema nebu i naći svoju vječnu domovinu, kod Isusa: "Koji je na nebo uzašao." Duh će ti Božji kao osvježavajući lahor vječnosti pokloniti pouzdanje i utjehu, novu odvažnost i novo jutarnje rumenilo, nova nadahnuća: "Isus, koji nam je Duha Svetog poslao." Ti ćeš naučiti posvemašnje povjerenje u milost Božju, koja k sebi uzdiže krotke: "Isus, koji je tebe, Djevice, na nebo uzeo." Dok moliš, Bog će pred tvojim očima držati krunu života i poticati te na uvijek dublje učeničko nasljedovanje: "Isus, koji je tebe, Djevice, na nebu okrunio." Prijatelju, zašto toliki milijuni mole krunicu? Oni to ne bi činili da na svojemu vlastitom tijelu nisu osjetili iskustvo snage i Duha. Nadu ima samo onaj koji osjeća snagu i za borbu protiv zla. Krunica ti daje nadu, jer ti moljenjem dobivaš snagu odozgo.

Upravo među mladima danas vlada toliko velika obeshrabrenost. Jer ljudima se ne pokazuje odakle će crpsti snagu za svladavanje života. Vode ih u zabludu i mame ih u slijepu ulicu, dok ne budu iscrpljeni. U njima bude lažne nade: kao da napredak znanosti, ekonomije, naoružanja ili psihologije mogu ukloniti zlo. Ali ljudi osjećaju suprotno: depresije se povećavaju, tama duše često postaje nepodnosiva, ljubav srca postaje toliko rijetka kao oaza u pustinji, umnožavaju se slomovi duša, očajanje prodire u prvi plan. Prijatelju, krunica daje snagu nade, jer ti pokazuje prave putove za svladavanje zla: kao čovjek molitve nećeš više biti bez pomoći izložen smrtnom dahu zla. Vidiš svjetlo u tami, smisao u patnji, razlikovanje između dobra i zla, jasan put usred zbrke i nešto neprolazno u jednome vremenu propadanja i potresa. Prijatelju, s pomoću krunice postaješ čovjek nade, jasnoće i duševne snage.

Kao učenik Kristov nećeš biti pošteđen borbe protiv zla, ali ona te neće voditi u propast! I ako ostaneš u Marijinoj blizini ta borba neće na tebe stavljati pretjerane zahtjeve. Jedno staro iskustvo molitelja krunice, naime, kaže: "Kod Marije nema noći!" Jer Bog je ovu Kristovu majku učinio znakom njegova bezgraničnog smilovanja. Što si bliži prvim redovima na frontu borbe protiv zla, utoliko ti je više potrebno ovo smilovanje Božje Majke. U svakom slučaju, Isus je upravo svojim najdražim učenicima rekao: "Evo ti majke! I od toga časa uze je učenik k sebi" (Iv 19, 27). Koliko povjerenja, koliko odmora na Majčinu srcu, koliko pouzdanja imaju molitelji krunice kod Marije! Što je žešća borba u kojoj se nalazi Kristov učenik, to on snažnije osjeća svoju osobnu bespomoćnosti svoju upućenost na milost odozgo da bude dijete Marijino. Učenik i u najžešćoj borbi zna za istinitost Kristovih riječi: "Ako ponovno ne postanete kao mala djeca..."

(Mt 18, 3). No djeci je potrebna majka i ona bez majke uopće ne mogu preživjeti! Upravo su stoga sveci, koji su se nalazili u najžešćoj borbi, tražili kod Marije svoju domovinu i majčinsku pomoć. Ona je za te vojujuće učenike uistinu bila: "Majka Crkve". Prijatelju, kada se u borbi protiv zla osjećaš slabijim, potraži domovinu kod Majke Gospodinove! Jer ona je i tvoja majka.

Iskustva kršćana s Marijom pomogla su dubljem razumijevanju ono malo riječi iz Svetog pisma koje govore o Mariji: Ona je uistinu "milosti puna" (Lk 1, 28); "Odsad će me 'blaženom zvati' svi naraštaji" (Lk 1, 48). Marija, ne samo da je borbu protiv zla osobno ostvarila bez ijednog poraza, nego ona pomaže svakom čovjeku da ostane pobjednik u toj borbi. Ona nije samo Majka Božja, nego ti pomaže da se Krist u tebi rodi i uobliči, dok mu ne postaneš posve sličan. Prijatelju, što te još sprečava da svakog dana rekneš: "Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grešnike sada i na času smrti naše! Amen"

Marijo, kraljice krunice,
tebi predajem sve, što jesam i što imam.
Donesi Krista u moj život
i iznesi moj život pred Boga!

Jer ti si majka svih onih
koji se pokoravaju Božjim zapovijedima
i čvrsto svjedoče za Isusa.
Budi moja majka i pomozi mi! Amen

KRUNICA U OBITELJI

Crkva prvih stoljeća bila je kućna Crkva. Ona se sastojala od vjernika, koji su svi zajedno u jednoj kući našli Krista: "Vjeruj u Gospodina Isusa..., pa ćeš se spasiti ti i tvoj dom" (Dj 16, 31). Oni koji su postali kršćani, nisu htjeli spasenje samo za sebe nego i za cijelu svoju dragu obitelj. Takve obitelji vjernika bile su u ono doba okružene morem nevjere. Kućna Crkva treba sačuvati djecu i svakoga pojedinog člana obitelji, da ga ne bi povukla poplava bezbožnosti. Prošli je Koncil u svakom slučaju izričito govorio o ovoj kućnoj Crkvi (*II. Vat. Crkva* 11). Papa Ivan Pavao II. izrazio je u Južnoj Americi svoje osvjedočenje da će se na kućnoj Crkvi odlučiti budućnost Crkve.

Mnogi roditelji plaču zbog zapuštenosti svoje djece nad kojom su toliko bdjeli. Potražili su utočište u drogama i alkoholu, žive u nesređenim prilikama ili su svoju vjeru objesili o klin. Roditelji su užasnuti i pitaju se: "Kako smo mogli sačuvati našu djecu?" No, ne možete vi sačuvati svoju djecu, nego ih samo Bog može u njihovoj nutrini sačuvati od zla i voditi ih pravim putem. Duh je Božji najvažniji odgajatelj čovjekov. Taj Duh Božji moraju vaša djeca u vašoj obitelji doživjeti snažno i oslobađajuće! Tada će se i sami prepustiti ovom vodstvu. Ako svojoj djeci mislite dobro, tada primite Boga u svoju obitelj, zajedno razgovarajte o njemu i zajednički mu se molite.

Obitelj u kojoj se zajednički moli ima osobito ozračje. Tu postoji nešto, što se inače nigdje ne nalazi. Neupućeni si to ne mogu objasniti. Ali vjernika podsjećaju Kristove riječi: "Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana radi mene, tu sam ja među njima" (Mt 18, 20). To je tajna obitelji koja moli. Bog je prisutan! Nešto vas dublje povezuje, lakše opraštate, međusobno je poštovanje uočljivo; jer svi žive pred Bogom, iako toga nisu stalno izričito svjesni. Bog je domaćin u kući. U tome su snaga i blagoslov obitelji u kojoj se zajednički moli.

Kako možete primiti Boga u svoju obitelj? Meni se čini najvažnijim da se ponajprije odlučite za jednu tjednu zajedničku obiteljsku večer. Sjednite bar jednom na tjedan zajedno, da biste zajednički molili! Primite Boga u svoju obitelj zajedničkom molitvom. Doduše, u ovom našem od Boga udaljenom društvu čini se nedolično govoriti o Bogu; zar niste prozreli ovaj Sotonin trik? Time što vas navodi na šutnju o Bogu, on vas odvaja i od vjere. Pojedinac je na taj način izgubljen ili oslabljen. - Nemojte samo reći da nemate vremena za zajedničku kućnu večer! Jer i televizor u našim obiteljima zauzima više mjesta nego Bog. To morate izmijeniti! Jer istodobno s Kristom, kojega ste ostavili pred vratima, uvodite kaos.

Kako bi trebala izgledati takva kućna večer? Postupite što je jednostavnije moguće: najprije zajedno molite krunicu! Molite na početku samo jednu deseticu, i to polagano i s razmišljanjem. Prije toga iz knjižice za razmatranje pročitajte uputu uz tu deseticu. Ili još bolje: neka tko iz vaše obiteljske zajednice prije svake desetice sam izgovori nekoliko riječi na koje ga Bog u toj temi podsjeća. Ako tako iskreno i životu blisko iznesete Bogu svoje brige, molbe i zahvaljivanja, on će vas bogato nagraditi. Nikada vam tada krunica neće biti dosadna ili strana. Unesiti u tu krunicu sva svoja pitanja i probleme, nevolje i pogreške! Tada će vas i drugi razumjeti i u vašoj će obitelji zavladati mir. Mnogi mole svakog dana za taj mir u svojoj obitelji i za mir u svijetu. Nije moguće da vas Bog ne usliša ako ga svakodnevno za to molite! Zajednički moljena krunica može u vašoj obitelji biti kao živi razgovor s Bogom. On će vam pokazati dobar put i rasvijetliti najdublji smisao i blagoslov križa. Ako tako redovito svakoga dana molite zajedničku svoju krunicu, vjera u Krista u vama će rasti, bolje će te shvaćati njegovu riječ i življe je ostvarivati. Možda će vam zajedničko moljenje biti lakše ako na stol stavite upaljenu svijeću i gledate u njeno živo svjetlo. Jer Bog je ***svjetlo***.

Nakon krunice vaše će srce po molitvi postati toplo i široko. Stoga potom možete plodonosno pročitati još odlomak iz Svetog pisma ili vjerskog štiva i o tome zajedno razgovarati. Neka za to vrijeme vlada tišina! Bog će biti među vama i govorit će vašim srcima. Postupno ćete jasno osjetiti: "Gospodin je među nama!" To će vas više obogatiti, nego sva blaga ove zemlje. On će zbližiti vaša srca, ukloniti zidove razdvajanja i opet vam pokloniti prvu ljubav! Molite zajedno!

Nakon molitve posvetite još vremena jedni za druge. To je tako velik poklon, što danas napose nedostaje mladima u njihovim obiteljima: da jedni za druge jedva još imaju vremena! Tko još danas sluša drugoga? Tko još može s drugim dijeliti svoje brige, planove i ideje? Podijelite međusobno svoju radost, smijite se i budite radosni, jedite i igrajte se zajedno, pjevajte neku pjesmu,

proslavljajte tako vaše imendane i rođendane. Darujte jedni drugima poklone i obraćajte pažnju jedni na druge. Kakav blagoslov u ovom smušenom svijetu: Obitelj u kojoj članovi imaju vremena jedni za druge! Obitelj koja se drži zajedno i kada djeca odrastu i kad kose posijede!

Bože, Oče moj, kako rado bih jednom želio
s cijelom svojom obitelji biti pred Tobom:
Pomozi mi u tom da već sada
zajedno stojim pred tobom!
Bože, ohrabri me, da u obitelji govorim o Tebi,
pokloni mi milost da zajednički molimo za stolom!
Pomozi nam da doista
svakog tjedna jednu večer zajedno molimo!
Oče u nebu, pokloni našoj obitelji mir u Tebi!

POSVETA BOGU PO MARIJI

Dragi prijatelju!

Danas ti prilažem tekst posvete: da u ovome vremenu tjeskobe vežeš svoju dušu uz Boga po Mariji. Ne znam želiš li ti to. No ako nevolja tvoje duše vapije u nebo, tada ćeš to učiniti! I tada bi to trebao učiniti. Jer kako ćeš inače spasiti svoju dušu u ovome vremenu ogorčene borbe između dobra i zla, između Duha i zloduha, između Boga i ateizma, između Krista i antikrista? Zar ne osjećaš ponor hladnoće i udaljenosti od Boga u našim danima? Doživljavaš li svoju duševnu bespomoćnost i usamljenost? Ponor pun tame i razaranja? Prijatelju, stavi danas svoju dušu u Božje ruke i reci: "Gospodine, smiluj se i spasi me! Bože, pomozi mi, jer trebam te!"

Ali ti pitaš: "Što s tim ima Marija?" Prijatelju, ona je majka! Bog ju je postavio kao znak za svoje majčinsko smilovanje! Jer majka ne ljubi svoju djecu zbog toga što su dobra, nego već samo zato što su njezina djeca! I upravo takvu ljubav trebaš: zar nisi toliko toga proigrao, što te je moglo pred Bogom učiniti "pravednim"? Zar se pred Bogom osjećaš "Pravednik", koji je nebo zaslužio? Nisi li sam protratio i prokockao tolike Božje ponude? Prijatelju, koliko je malo onih koji se u ovome vremenu zbunjenosti mogu udariti u prsa i iskreno reći: "Ja sam dobar!" Zar se svi potajno ne boje Božjega suda? Zar većina ne bježi od Božjega lica jer se plaši njegove pravednosti? Prijatelju, nemoj bježati od Boga! Jer on je smilovanje. On je postavio Mariju kao znak svojega majčinskoga smilovanja. Ona ne pita za tvoju pristojnost, ona ne pokazuje prstom na tvoje rane. Nego pred njom si ti: njezino dijete! U tu majčinsku ljubav možeš se pouzdati! Makar ti bio najgori, najzločestiji. Prijatelju, zar se ne želiš njoj povjeriti kao svojoj majci.

Ti, međutim, sumnjaš: "Kako običan čovjek može imati takvu moć?" Prijatelju, Marija ima tu moć kao majka Božja! To je vlast koju joj je Bog udijelio da bi Krista donosila ljudima! Ona i tebi treba donijeti Bogočovjeka: ako u njega vjeruješ, tada on prebiva u tvojemu najintimnijem biću. Jer: "Po vjeri Krist stanuje u vašim srcima" (Ef 3, 17). Marija želi donijeti Isusa i tebi, slično

kako je Isusa nosila Elizabeti. Marija će te dovesti do duboke vjere. Tada ćeš i ti klicati od radosti i biti sretan! Vjeruješ li u Isusa Krista, koji je čovjek i Bog u istoj osobi: Živiš li od vjere? Ili sve u tebi podrhtava i leluja se kao trska? Prijatelju, ako si slabić u vjeri, tada se pouzdaj u Mariju! Ona je "majka Crkve". Posveti joj se! Tako će se Krist i u tebi uobličiti, dok ne uzmogneš živjeti po snazi vjere: Marijo, zagovornice, pomoćnice, posrednice, pomozi i meni da dođem do duboke vjere.

Tvoja posveta Bogu po Mariji mora obnoviti ***savez s Bogom***, koji je s tobom sklopljen po krštenju. Ali tada si bio još u povojima. Danas moraš Bogu potpuno svjesno reći: "Da, Bože, želim se uz tebe potpuno i zauvijek vezati!" Posveta je tvoj savez s Bogom. Riječ *posveta* dolazi od latinske riječi *vinculum = savez, veza*. Živi svoje krštenje! Krsti se Duhom Svetim! On će sići na tebe čim mu se otvoriš, ako mu kažeš: "Gospodine, što želiš da učinim?" Prepusti se u svojoj nutrini vodstvu i upravljanju tom Duhu Božjem! To je tvoj savez s Bogom. Tada će te on sačuvati od zla i voditi putem spasenja. Poveži se s "krsnom vodom": to je voda koja potječe iz zemlje, od Crkve, koja je klica i početak ***kraljevstva Božjeg na zemlji***. Nemoj se odvojiti od Crkve! Jer u njoj ćeš naći Krista. Prijatelju, jesi li zanemario svoj odnos prema Crkvi? Vidiš li u njoj još uvijek samo ljudski element? Zar u njoj ne prepoznaješ kraljevstvo nebesko? Tada se posveti Mariji! Jer ona je slika i početak Crkve. Ona je prva koja se potpuno i zauvijek vezala uz Isusa. Marijo, poveži me zauvijek s Bogom.

No posveta Bogu po Mariji ne smije biti prazna slama, nego se mora ostvarivati u tvojoj svakodnevici: "Moli svakodnevno krunicu!" Tako kaže Marija u Fatimi i Lourdesu. Uz tu krunicu ona je vezala gotovo neshvatljivu moć. Milijuni molitelja iskusili su njezino djelovanje. Ne postoji ni jedan materijalni ili duševni problem koji se ne bi mogao razriješiti s pomoću krunice! Ne postoji ni jedan narodni ili međunarodni problem koji se ne bi mogao riješiti krunicom i našom žrtvom. Jer u krunici stalno ti je pred očima slika Kristova. Iz njega izlazi snaga preobrazbe. On je od bezbrojnih grešnika načinio svece. On će i tvoju dušu preobraziti, ako ostaješ vjeran u molitvi. Krunica pripada među najdublje i najljepše molitve Kristu. Budi vjeran u dnevnoj krunici! Tada ćeš primiti snagu odozgo.

Postoji poseban razlog zbog kojeg se ljudi u našem, olujama uzburkanom vremenu, obraćaju Mariji. Jer u ovome vremenu, koje je puno zlih duhova (demona), možeš opstati samo onda ako postaneš ponizan, slično kao Marija! Pobjeda nad zlim duhovima uspijeva samo poniznima. Jer bît je demonstva u njegovoj oholosti: "Bit ćete kao Bog" (Post 3, 5). Naše je vrijeme prekriveno tamom, jer je ispunjeno sebeljubljem: samoobožavanje čovjeka, gubitak strahopoštovanja, lažna sloboda, gubitak straha Božjeg, rušenje tabua, odbacivanje svih zapovijedi... Prijatelju, kako ćeš opstati u ovome demonskom vremenu ako se nisi naučio poniznosti? Bez poniznosti podleći ćeš govoru demona, koji žele odrediti duh ovoga vremena. Prijatelju, veži se uz "službenicu Gospodnju"! Tada ćeš doživjeti ono što je Marija navijestila o Gospodinu: "Silne zbaci s prijestolja, a uzvisi neznatne" (Lk 1, 52). Prijatelju, posveti se Mariji da ti pomogne u poniznosti.

No jedno moraš znati: Tko se vezuje uz Isusa Krista, vezuje se i uz njegov križ. Isus se "za nas" posvetio Ocu: "Ja sebe samog posvećujem za njih da i oni budu posvećeni istinom" (Iv 17, 19). On je nevin "za nas" nosio križ. I ti ćeš često i sam nevin nositi križ. Podnesi ovu nezasluženu patnju kao pokoru za druge! Tvoja povezanost s Kristom čini te sposobnim da zajedno s Kristom podnosiš i s njim činiš pokoru. Učini kako Pavao kaže: "Sada nalazim radost u patnjama koje podnosim za vas - i tako u svome tijelu dopunjujem što nedostaje Kristovim mukama - za Tijelo njegovo, koje je Crkva" (Kol 1, 24). Reci i ti svoj **da** za svaki neotklonjivi križ, koji u ovome teškom vremenu počiva na tvojim ramenima. Isus će ti pomoći da nosiš svoj križ. On je uskrsnuo! On će i tebe voditi uskrsnuću.

Želim ti milost dobre i iskrene posvete Bogu po Mariji. Pripremi se za tu posvetu! Potraži poseban dan za to. Ako je moguće, pođi prije toga na ispovijed i. Promisli želiš li svakodnevno moliti krunicu i dopustiti da te Isus preobrazi. Pri toj posveti ne misli samo na sebe nego i na našu dragu domovinu (Austriju). Marija nas je već češće sačuvala od navale zla koje je dolazilo s Istoka. Ona je spasila Beč od Turaka molitvom krunice (1683.) i poklonila nam slobodu po državnom ugovoru (1955.). Marijo, zaštitnice, naše domovine, pokloni vjeru našoj domovini!

MOLITVA POSVETE

Marijo, Majko Božja, danas ti se obraćam u svojoj nevolji: uzmi moju dušu i prinesi je Bogu! Donesi mi Krista, kao što si ga donijela Elizabeti! Privedi me dubokoj vjeri u Njega, dok se u meni ne nastani. Jer on je jedino ***svjetlo*** koje prodire kroz tamu ovoga vremena i pokazuje nam ***istinu: Oca, tri*** puta svetog Boga, koji je smisao i sadržaj našeg života. Marijo, daj mi onu vjeru koja moj život čini sličnim Isusovom!

Marijo, majko Crkve, budi moja majka! Jer u ovim vremenima pobješnjelih oluja mojem su srcu potrebni domovina i počinak, mjesto smilovanja i snage. Jer često mi se sve čini izgubljeno, kao da ću potonuti u uzburkanim vodama ovoga svijeta bez Boga. Marijo, pokaži mi Božje smilovanje, smilovanje majke! Jer njegovo je bezgranično smilovanje naša jedina ***nada***. Marijo, primi me za svoje ***dijete!***

Marijo, službenice Gospodnja, polažem svoju dušu u tvoje ruke, da me učiniš ***poniznim!*** Jer tvoja poniznost jedini je put do pobjede nad ovim zlim duhovima (demonima), čija bit je oholost, samoobožavanje. Marijo, pomozi mi da pobijedim moći tame i zavođenja, pobune i kaosa. Učini me poniznim čovjekom koji zna slušati i poslušati! Učini Božje zapovijedi mojim životnim zakonima i volju Božju kao putokaz mojeg života! Marijo sačuvaj me od oca laži, ubojice ljudi.

Marijo, uzore Crkve, vezujem se danas uz tebe potpuno i zauvijek, jer želim biti jedno s Bogom. Ne želim više bježati od Boga niti kriti svoje lice pred njim. Upravljaj mojim putovima, i kada ti protuslovim, govori mojem srcu, i ako

se zatvara pred Bogom, omekšaj moju dušu, postane li okorjela. Marijo, majko moja, vodi me, kao što majka vodi svoje dijete, da moj život postane veliko ***krštenje*** ognjem Duha Svetoga.

Marijo, Kraljice krunice, k tebi želim dolaziti iz dana u dan. Jer krunica, koju si nam dala, pokazuje mi Kristovu sliku i mijenja moju dušu, poklanja mi Kristovu blizinu i pri tome daje snagu odozgo, pomaže u molbama i molitvama, nalazi uslišanje, rješava probleme i daje mi uviđanje. Marijo, ti Čudesna, načini od mene ***čovjeka molitve!***

Marijo, majko pod ***križem***, ostani blizu nama u patnjama! Jer naše doba potpuno stoji pod Kristovim križem. Samo njegov križ može otkupiti i spasiti ovo doba. Učini me odvažnim pod križem! Očisti moju dušu, kada me bol u dubini rani; osposobi me da se žrtvom uspnem na Božje brdo; daj, da svladam svoje j a, koje istiskuje svako t i. Marijo, majko boli, ohrabri me u križevima! Jer je to ključ za kraljevstvo nebesko koje otvara i zatvara.

Marijo, majko svih ljudi, tebi posvećujem svoj život za mnoge koje ljubim i za sve koji su u opasnosti. Molim te za mlade ljude i posveti moj život za njih! Molim te za obitelji i posveti moju vlastitu obitelj! Molim te za našu domovinu: sačuvaj joj vjeru! Molim te za svetu Crkvu: nemoj dopustiti da u mojoj domovini propadne! Marijo, zaštitnice naša, čuvaj našu zemlju i naše duše sve dok ne uskrsnemo i zauvijek te ne budemo gledali. Amen.

SADRŽAJ

Predgovor
Življeno Evanđelje
Snaga odozgo
Prihvati Božje inspiracije
Snaga djelovanja odozgo
Kristova slika pred očima promijenit će te
Biti Bogu na raspolaganju
Tražiti Boga kojega smo izgubili
Krunica snage
Borba protiv sila tame
Rane u borbi
Usamljeni put učenika
“Tko ne uzme križ svoj svakog dana”
“Za nas”
Krunica borbe
Jedno s Bogom
Pobjeda vjere nas sumnjom
Pobjeda 120 učenika nad kraljevstvima svijeta
Pobjeda poniznosti nad zlom
Kruna života
Krunica pobjede
Krunica u obitelji
Posveta Bogu po krunici
Molitva posvete
Sadržaj